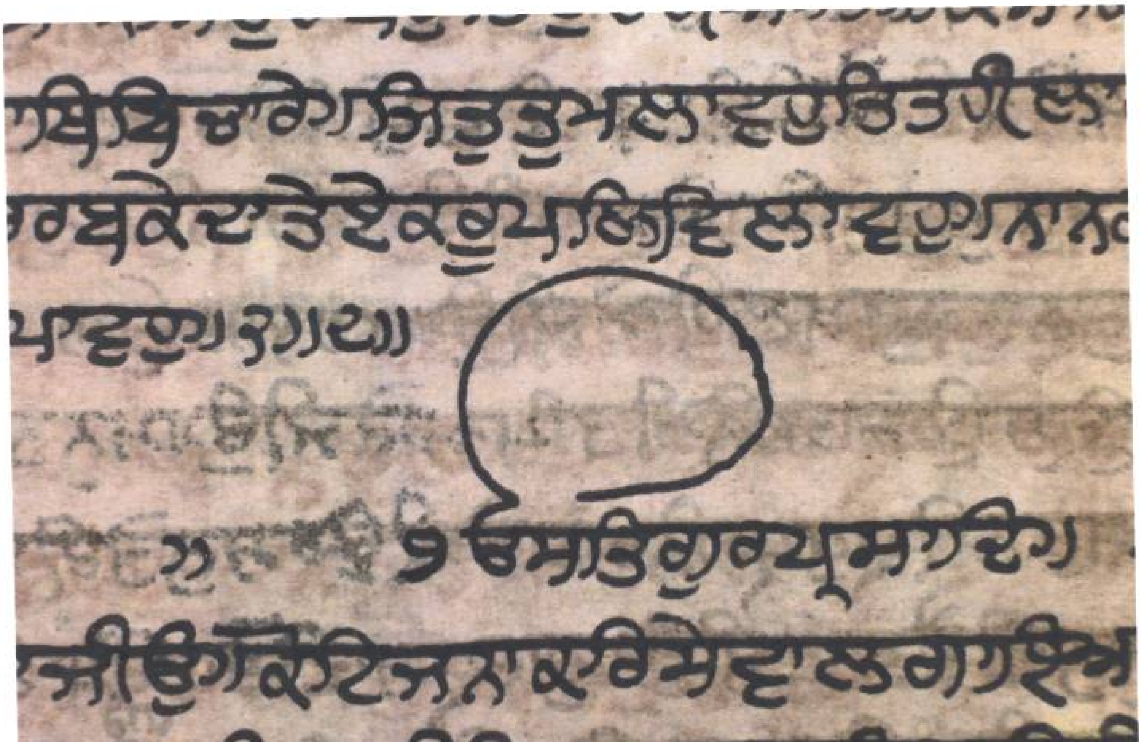
NITNEM

Phonetic Transcription of
Japujī, Jāp Sāhib, Anand Sāhib, Rehrās, Sohilā

HARJEET SINGH GILL

Editor-in-Chief

NITNEM

NITNEM

Phonetic Transcription of
Japujī, Jāp Sāhib, Anand Sāhib, Rehrās, Sohilā

HARJEET SINGH GILL
Editor-in-Chief

MUKHTIAR SING GILL
Associate Editor

AMANDEEP KAUR ANTAL
Copy Editor

PUNJABI UNIVERSITY, PATIALA.

FOREWORD

The phonetic transcription of NITNEM is an associate project of the comprehensive transcription in International Phonetic Alphabet of the entire text of the Adi Granth. This volume includes Japujī, Jāp Sāhib, Anand Sāhib, Rehrās and Sohilā.

The introductory notes on Japujī and Jāp Sāhib by Professor Harjeet Singh Gill present a semiological perception of the main thematic structures of these two fundamental texts of Sikh epistemology...The press copy of the volume is prepared by Amandeep Kaur Antal, Adarshpreet Singh and Tejinder Singh Grewal under the supervision of Associate Editor, Mukhtiar Singh Gill.

Jaspal Singh
Vice-Chancellor

Punjabi University, Patiala, 2011

CONTENTS

JAPUJĪ

In the thirty-eight steps, *paurian,* of Japuji, meditations, the founder of Sikhism, Guru Nanak (1469-1539), reflects upon the existential relations between God and Man. He meditates on the nature of Creation and its Creator, their harmonious accord and the vicissitudes of the human mind. In this reflective process, we have a conceptual constitution of Truth, Faith and Harmony of Word and Music in their various mental and physical spaces.

In the beginning is the One, the Eternal, the True, the Creator. For Guru Nanak, the most fundamental basis of all meditation is the Truth that characterizes the coordination and correspondence of the Creator and His Creation. Thus Truth is the crystallising principle of all existence. It is perceived in His Will, in His Order, in His Nature. Before the beginning of the beginning, before the advent of Time, was the Truth. Throughout the ages it has been the basis of all existence and sustenance. When it will be all

over, when all ages will come to their end, there will be the divine Truth. Truth as such is the most fundamental principle of all existence and all non-existence, all Times and all non-Times. In the non-existent void was the Truth. In the physical and metaphysical existence of the Universe is the Truth. All forms are due to Him. All peace and passion are derived from His Being. His Grace, His Faith.

This formless Being is manifest in the various aspects of Nature and Culture, in the destructive and creative processes which continue to renew themselves eternally. Human life is only one of the aspects of this incessant, recreative process.

This cyclic Truth is however mellowed by Love. In a way, Love and Truth are the two poles within which vibrate the musical rhythm responsible for all natural harmony. It leads to devotion, benediction and perception. It is also the path of the ultimate Knowledge, the Knowledge of who am I and who I am not.

Let us sing and tune to the melody of Love. Let us shed our miseries and enter the House of Bliss, says Nanak. We listen in to hear the music of the spheres where Grace and Knowledge prevail. But only he has the privilege of listening in who dwells in His will. In His Will is all dispensation. If there is accord and harmony, this listening in tunes one with the Truth of this and the other world. It

eradicates all misery and sin. It enables one to comprehend the mystery of the Universe. It transforms sinners into saints.

The next spiritual state is that of Belief and Faith, the steady state of absolute purity and transcendence. Faith in Him crystallizes one's perception. It surmounts all illusions. This is a state where death does not demand submission, where there is absolute sincerity.

This Universe includes various races, castes, creeds, colours. They all follow His Will, His Order. Those who stick to these differences are lost, those who perceive Him in every aspect of Nature are saved. They are on the righteous path, His path.

This Universe is saturated with meditations and devotions, rituals and restrictions. They are all seekers of Truth that always evades them. This wondrous Nature is beyond every attempt at comprehension. As He wills, so it is done. He is the eternal Nirankar, says Nanak.

This Universe is also replete with thieves and criminals, sinners and murderers who live in dirt and squalor, who are involved in stinking deeds. They must also one day repent and suffer. They must also follow His Will.

The infinite creatures and elements of the Universe realise their forms and distinct existence when they are given specific designations, nomenclatures with words. With words we

sharpen our perceptions, our classifications. It is His Word, His Utterance, His Discourse which describes and discerns all unities and all species.

The various social and religious norms prescribe rituals and restrictions, generosity and charity. They are supposed to earn merit for the next world. But there is no ritual more purifying than that of listening in and believing with devotion and love. This alone cleanses the inner self, says Nanak. We listen in for the divine Word, the divine Utterance, for this Universe is only an expression of His beatitude and benediction.

The Beginning and the Commencement of the Universe is known to none. All estimates and descriptions in the scared texts are only probes in the dark. He alone can discern His own dimensions, His own divisions, His own depths, says Nanak.

This world is both an illusion and reality. It is a matter of perception. In His will, all is real, all humanity, all nations, all Universe. Juxtaposed to ignorance is knowledge, to falsehood is truth. Within these two mental spaces moves the pendulum of belief and disbelief, the listening in of the music of divine harmony and the discordant notes of sin and strife.

The Guru advises the yogis to wear the earrning of patience, to carry the begging bowl of hard work and to smear their bodies with the ashes of

meditation. The yogis should have as clothes, the fear of death, the purity of mind as their Order, and faith as their walking stick. The Guru's reflections invariably move between the physical and the mental space. Metaphysically, there is always a cosmological constitution with the help of material, manifest elements. The righteous path needs no material assistance. It is always a matter of faith and fortitude, steadfast belief and harmonious union with oneself, with listening in to the divine music.

The vast cosmos is His abode. He is merged with every sphere, every aspect of His nature. The Truth of His creation lies in His Truth. To be true or false depends upon Him. He alone can discern and differentiate.

In this Universe there are all kinds of illusions. Men are easily deluded by false promises and passionate paths which lead nowhere. Many a creed is lured by the tales of heaven, by the phantasies of idle mind. Salvation and union cannot be forced. Truth cannot be revealed by physical efforts. There must be harmony of mind and body, spirit and matter. His Grace alone reveals the Truth and the Mystery.

This Universe is His Temple where there are winds, waters, oceans, stars, fires, fermentations, godly and demonic beings. This is the Universe of

Action. Only deeds matter here. This however is the beginning of the search.

We are then led to the Universe of Knowledge where there are created the most beautiful forms, where divine utterances are articulated, where discourses are constituted, where consciousness, intelligence and wisdom prevail.

Knowledge and Action go together. One leads to another. However, this path of absolute righteousness is full of absolute and false illusions. There is perseverance, there is effort. This is patience, there is practice. But in this mental space, deceptions are all over and the deeds deviate from their own chosen path.

In the Sphere of Truth, in the Universe of Knowledge and Grace, there are infinite regions. There is Light, there is Form. There is Music, there is Harmony. Truth dwells in all aspects of His creation and the human mind perceives this Truth in correspondens and accord, in vision and reflection.

This Universe is a Metaphor. In this atelier, discipline is the oven and patience is the goldsmith. With the hammer of Knowledge, He strikes on the plate of intelligence. There is fear and faith which ignite the fire of love and devotion. In the atelier of Truth is formed the True Word, the Word that is the Beginning and the End of all Creation. There is a certain simultaneity and

reciprocity in this Creative Act which bestows benediction and beatitude. It creates not only Matter but also Spirit and both together are bound to reflect and recreate for ever and ever. Within this ambiguous, metaphysical and sublime space, man can aspire to the unknown heights, to heavenly bliss, to a state of mind that is steady and serene, to a spiritual harmony that crosses the threshold of physical time and space of Karma and Gyan, of Action and Knowledge.

JĀP SĀHIB

The tenth Guru of the Sikhs, Gobind Singh, was only nine years old when, in 1675, his father, Guru Tegh Bahadur, was executed on the orders of Emperor Aurangzeb in the heart of Delhi, in Chandni Chowk, opposite the Red Fort, the seat of the Mughal Empire. Guru Tegh Bahadur sacrificed his life for the rights and religions of the citizens of India. The young Guru Gobind inherited a tradition of non-violent resistance to tyranny. Even earlier, the fifth Guru, Arjun Dev, had similarly been executed in Lahore in 1606 by Emperor Jahangir. Guru Arjun Dev was tortured for days before he expired. The anguish and suffering had led his son, Guru Hargobind, to wear two swords, of *pīrī* as the insignia of Guruship, and the other of *mīrī* as the defender of faith. He also founded the Akāl Takht, in front of the main Harimandir, also known as Golden Temple, as the Seat of Secular Authority. Hence, the Spiritual and the Secular had already merged in the philosophical doctrine of Sikhism.

The first Guru, Nanak (1469-1539) had initiated his movement by defining his God as *nirbhau* and *nirwair,* without fear, without rancour, in his fundamental composition, *Japuji*, which is the basic discourse of *Adi Granth*, the Sacred Book of the Sikhs, which contains, besides

the compositions of the Sikh Gurus, the hymns from a number of Hindu and Muslim saints. On the path of righteousness, a certain synthesis, a certain harmonious blend of corresponding meditations was aimed at, and the disciples were supposed to follow without fear or rancour, the principles of *sat*, the Truth, and *sanjam*, the Will and Discipline of the Almighty.

Guru Gobind Singh continued the tradition of Truth and fearless struggle and in 1699 administered *khanḍe dī pahul* , the baptism of the sword, and transformed his Sikhs into a formidable revolutionary *Khalsa* which played a decisive role in the ongoing historical progression of the nation. The land of the two political centres of tyranny, Lahore and Delhi, had been purified by the blood of the martyr Gurus, now the body-politic, the congregation was asked to accept the challenge of revolutionising the entire metaphysical cobweb of the Indian sub-continent.

It is in this context that one can attempt at understanding the Cosmology of Guru Gobind Singh as projected by a series of conceptual propositions in the Jāp Sāhib, the fundamental discourse of the Guru's numerous compositions, compiled in *Dasam Granth*.

Jāp Sāhib is a poetic composition that vibrates with energy and enthusiasm, whose resonance can be interpreted in no way other than these rhythmic words themselves which move like the beat of a drum, a war drum at times, and also like a musical orchestration charged with harmonious bliss. One neither needs to know Sanskrit nor Persian with which the rhythmic flow is surcharged, to be swayed by

nmastwaŋ akāle
nmastwaŋ apāle
namo sarb dese
namo sarb bhese (66)

namo gīt gīte
namo prīt prīte
namo rokh rokhe
namo sokh sokhe (68)

ãg rāg na rãg jākɛ
jāt pāt na nām
garb gãjan dusṭ bhãjan
mukt dāek kām (84)

ki husnal wajū hɛ̃
tmāmul rajū hɛ̃
hmesul slāmɛ̃
slīkhat mudāmɛ̃ (121)

gnīmul šikastɛ
grībul prastɛ
bilãdul mkānɛ̃
zmīnul zmānɛ̃ (122)

These are salutations to the Formless, Fearless, who is beyond deed or delusion, who is both the Creator and the Destroyer, who is beyond Time and Space, who is the Lord of

the Universe, the Sovereign, the Eternal, the Self-created and so on. In 199 musical units of orchestrated composition, an attempt is made to describe the indescribable, to reach the un reachable, to comprehend the incomprehensible. It is an attempt at painting pure forms, the forms which cannot possibly have any empirical existence. It is a cosmology of conceptual forms which only give illusion of analogous familiar forms of this world without having any correspondence whatsoever with their physical realisation.

These forms are constituted in the universe of imagination which becomes the basis of a new cosmology, a cosmology that goes beyond any conceivable cosmos of the physical as well as metaphysical world. With a crystallising process of abstraction, a given epithet of Beauty or Truth, Generosity or Grandeur is conceptualised in absolute purity.

In the Middle Ages, the Platonic realists believed in the reality of abstract characteristics like humanity or rationality while the Aristotelian nominalists emphasised the reality of the individuals. In the twelfth century, the French philosopher, Pierre Abēlard, proposed the theory of mental images where an artist constitutes pure forms of beauty or truth neglecting all other characteristics which may be found in the same being. Naturally, such a conceptual being would not correspond to any given individual. It will have to be an irreal realisation of an irreducible imaginative reality, a sur or super reality.

We witness this incessant mental creativity in Jāp Sāhib where with the help of a few words, whose inherent significance is obviously limited, a new structure of

signification is created, a structure which is the most unimaginable constitution but which enables the devotee to sing along and be a part of this Universe that is being woven slowly with the beat of the cosmic drum.

At times, it is an affair of numerous permutations and combinations of a few nuclear semantic units which enter into new structures of signification, thereby creating various sub-discourses within the overall Discourse of Cosmology. For example, the words, *amritāmrit* in

amriteswar hɛ̃
parmeswar hɛ̃
akritā krit hɛ̃
amritā mrit hɛ̃ (179) and

a'jabā krit hɛ̃
amritā amrit hɛ̃
nar nāik hɛ̃
khal ghāik hɛ̃ (180)

and the word *parmeswar* in 179 and in

jagteswar hɛ̃
parmeswar hɛ̃
kal kāraṇ hɛ̃
sarb ubāraṇ hɛ̃ (172)

The cycle of rhythmic notes also creates its specific universe of resonance. These musical

orchestrations carry their own significance which emerges only in specific combinations and which may have no purpose other than to increase the density of resonance, a resonance of course that is already highly crystallised in the form of pure epithets. So we have here a combination of musical and pictorial compositions, a creation constituted of conceptual forms and abstract mental images, which sing and dance, which vibrate with ever increasing intensity.

The Jāp Sāhib is composed of a number of musical ensembles of various extensions and combinations of both formal and conceptual notes. The initial ensemble is Chhape Chhand of three long couplets of about twenty words each. It delineates almost completely the kernel theme of the composition which is developed in the following integrating parts as we go along the entire orchestration :

With Thy Grace
we meditate
on the One
who is without form or figure
without shade or caste or creed
whose complexion or colour
dress or design
one cannot describe
eternal, the source of His own light

beyond measure, beyond all space
King of kings, Indra of Indras
Sovereign of the three universes
gods, demons, men
all proclaim together
He is neither this nor that
none can define Him
neither nature or culture
can delineate His being (1)

We have here the nucleus semiotic constitution of the God of Guru Gobind Singh that the Guru wanted his Singhs to know, to recognise and to meditate upon. He has no form or figure but He is the Sovereign of the three universes and He is the King of kings. A pure and perfect Being who is splendid in His grandeur. In the meditative reflection, there is affection but there is also awe. A community is known by the God it worships, or in other words, the ideal it aspires for. And here in the opening hymn of the Jāp Sāhib, we have the path of righteousness clearly outlined, and the conceptual universe presented in utmost transparency. It is followed by Bhujang Pryat Chhand of 27 verses beginning with

nmastwaɳ akāle
nmastwaɳ kripāle
nmastwaɳ arūpe
nmastwaɳ anūpe (2)

These are salutations to the Eternal, Merciful, Formless, Unrivalled, beyond defeat or destruction, beyond designation or locale, whose mystery cannot be pierced, whose depth cannot be measured, who is the Source of all happiness, who is the Cause of all unions, who can never perish, who is both an Eternal Ascetic and Eternally Involved, Eternal Dispensation and Eternally Protective, etc. First of all, a series of negative propositions, of what the Guru's God is not so that there is no confusion. He certainly has no form or figure. He can be conceptualised only as a Concept corresponding one or another epithet, one or another crystallised abstraction constituted in mental imagination as a pure conceptual form, bereft of all empirical ambiguities. Once the formlessness of the Form is established, the idealised conceptualisation can be described without falling into the trap of idolatry, whether it is a humanised realisation in a given individual or a given image. The Guru insists on His being beyond every possible design or description, enterprise or existence.

The following sub-ensemble is a Chachri Chhand of fourteen assertive propositions where we have only an adjective and a copula, four units in each verse :

arūp hɛ̃
anūp hɛ̃
ajū hɛ̃
abhū hɛ̃ (29)

These are mostly negative propositions ending in assertive statements of positive benevolence and benediction. The rhythmic movement is very fast and follows the typical beat of the war drum. Even when the meditative reflections are stated in a non-discursive manner, the impact is sharp and reminds the devotee of the Baptism of the Sword. His God is beyond domination or destruction, beyond conflict or corruption, but He is a steadfast companion and comrade, a dependable Being even when He is beyond all visions or vicissitudes, all rites or rituals.

Before we proceed with the description of other ensembles and sub-ensembles of this musical composition, it may be worthwhile to present the structure of rhythmic integration of different Chhands or meters which constitute this Discourse of Cosmology. There are in all twenty-two units with Chhape Chhand occurring only once, Bhujang Pryat Chhand, twice, Rual Chhand twice, Bhagwati Chhand twice and Rasawal, Harbolna and Ek Achhri only once. The entire musical composition is presented with the following metric units :

(a) Chhape Chhand 1
(b) Bhujang Pryat Chhand 2-28
(c) Chachri Chhand 29-43
(d) Bhujang Pryat Chhand 44-61
(c-1) (Tera Jor) Chachri Chhand 62-63
(b) Bhujang Pryat Chhand 64-73
(d) Charpat Chhand 74-78
(e) Rual Chhand 79-86
(f) Madhubhar Chhand 87-93
(c) Chachri Chhand 94-95
(b) Bhujang Pryat Chhand 96-98
(c) Chachri Chhand 99-102
(g) Bhagwati Chhand 103-132
(c) Chachri Chhand 133-141
(c2) Charpat Chhand 142-144
(h) Rasawal Chhand 145-149
(i) Bhagwati Chhand 150-160
(f) Madhubhar Chhand 161-170
(j) Harbolmana Chhand 171-184
(b) Bhujang Pryat Chhand 185-188
(c3) Ek Achhri Chhand 189-196
(b) Bhujang Pryat Chhand 197-199

The musical network of the conceptual ensemble is constituted as follows :

a b c d c1 b d e f c b c g c c2 h I f j b c3 b

With the help of a small number of basic musical sub-ensembles extended compositions are realised with a series of permutations and combinations. Apart from the opening Chhape Chhand, we have basically two main metric forms, the Bhujang Pryat Chhand, which always spreads over a large canvas of formal and conceptual domain, and the Chachri Chhand that seems to play the role of an interlude to quicken the pace of the rhythm. We have slight variations on Chachri Chhand in Ek Jor Chachri Chhand and Charpat Chhand, c1 and c2. It has not been mentioned in our notation but one can also envisage a similar, though not identical, variation patterns in Rasawal, Bhagwati, Madhubhar corresponding the Bhujang Pryat Chhand. The over-all musical ensemble of Jāp Sāhib may be presented as :

a b c1 b b1 b2 b3 c b c b4 c c2 b5 b6 b7 b c3 b

This arrangement is significant from the point of view of the gradual manifestation of the Discourse which ultimately surcharges the formal resonance responsible for the conceptual realisation of the Cosmology of Jāp Sāhib. This perfect correspondence between form and content renders it impossible to be interpreted in any other idiom. This incessant permutation and combination of formal utterances and musical notes on the one hand, and, innumerable synonyms employed for various conceptual integrations keep on transforming the initial significance of the vocables. There are also one-word adjectives or qualificators in Chachri, Charpat and Ek Achhri Chhand whose signification is realised only in

the paradigmatic structures as their syntagmatic propositions often do not cross the threshold of semantic nuclei they are a part of .

At the conceptual level, the rhythmic movement (44-61) emphasises the ultimate Essence of all creation. It covers all animate and inanimate objects, all institutions of nature and culture, all systems of secular and spiritual meditations :

namo chandr chandre
namo bhān bhāne
namo gīt gīte
namo tān tāne (47)

namo yog yogešwraŋ parm sdhe
namo rāj rāješwraŋ parm bridhe (51)

Salutations to the Moon of all moons, to the Sun of all suns, to the Rhythm of all rhythms, to the Yogi of all yogis, to the Sidha of all sidhas, to the King of all kings, to the Greatest, who is Just, Generous, the Lord of all spirits, good or evil, to the Invisible, to the Unsurpassed, beyond praise or passion, who dominates every world, who is the Existence of all. In other words, HSe is the Cause and Essence of every being and every activity, physical or mental. He is all that and yet not circumscribed by any. It is in a way a commentary on all social, cultural, political and religious systems which function because He allows them to vibrate but He is the Lord of all, His domination is unquestionable. He is thus above all these human institutions. He is not only the Cause of their existence

but also and primarily the Reason of their movement, their transformation, and at times, their annihilation. In a word, nothing other than He is sacrosanct. They are because He is, but He is not because they are.

It is followed by a simple two verses Tera Jor Chachri Chhand (62-63) where there are assertive syntagmatic propositions of His being fearless, mysterious, who pervades all earths and oceans and yet who has no country or costume, who is the Lord of the universe but who has no visible form. These linear syntagmatic notes must be placed within the ongoing paradigmatic movements for the emergence of their significance. These verses serve as an interlude and also as rhythmic accelerators, These horizontal vibrations interact with the vertical thrust of Bhujang Pryat Chhand which conceptually pervades the entire Discourse.

The Bhujang Pryat Chhand (64-73) is a conceptual continuation of earlier verses (44-61). We witness here new combinations of notes already introduced to be a part of new structures of signification. For example, we have the refrain, *gūt gūte* in 47 and in 68. In the earlier verse, the Essence of rhythmic music was integrated with the Essence of sun and moon referring to a cosmological rhythmic composition that holds the universe. In the new structuration of 68, we have Music as the kernel semantic nucleus around which are woven the Love of all longings, the Anchor of all moods and the Lord of all senses. It is an affair of psychic interpolation, a mental complex interacting with changing moods and seasons, a state of mind set in the ever-changing celestial environment. In this conceptual context, it is also a question

of the ultimate Knowledge, the Supreme Power, who subdues all, who controls the whole universe (70), and who imbibes in Himself all miracles and mysteries (73). The conceptual movement is from the physical to the metaphysical, from psychic vibrations to the sovereignty of mind. This is followed by another interlude in Charpat Chhand (74-78) :

amrit karme
amrit dharme
a'lakh yoge
a'čal bhoge (74)

It emphasises both Action and Intellect, both Law and Light. He is now Immortal Actor, unbridled Law but also Universal Union. He is Generous, Wise and also the Universal Light, the Source of all life and strength, all discipline and dependence.

The Rual Chhand (79-86) describes the God of Guru Gobind Singh in all glory and splendour, a God to be meditated upon, a God to be followed in action and spirit, a God of renewal and revolution, a God of the Baptism of the Sword. He is meditated upon in the fourteen worlds, the First Person, the Prime Mover, the Purest Form, the Perfect Being. He is the Creator and Destroyer of all (83), He is Self-created, Mysterious, beyond praise or parallel, the Annihilator of all tyranny and temptation, the Master of all Action (85).

The Guru's God is not only the Treasure of virtues and magnanimity, Madhubhar Chhand (87) but also represents the surest of actions and ideal deeds. He is the Eternal Light (91) and honoured by all ascetics as the Purest Light and Invincible Majesty (92). In this conceptualisation, virtue and action go side by side. Purity of light and majesty are coordinated in a single meditative reflex. Even though He is the Eternal Presence (98), He is beyond deed or desire, and this presence or existence is not born of a woman (100). This simultaneity within and without, this corresponding presence and absence combines the physical and the metaphysical perceptions. This imaginative reconstruction of conceptual constructs is very significant from the point of view of secular participation. It leads to a transparent path where there is no binding of empirical reality yet it does not ignore it. He continues to be the Redemptor of all sins, the obvious this-worldly actions, the Cause of all deeds (109).

And, the most significant of all epithets is probably the fact that in every Utterance, He is the Most Discerning, He is the Master of Word (120). Obviously, the Cosmic Word that creates the universe and the human world that interacts with it in both the earthly and the heavenly spheres can be perceived by a human being. It is only because this mental activity is possible that the historical

progression can be envisaged. It is especially so, for He is the Cognition of all beings, the Enemy of all evil and the Faith of all humanity (123). And, all the same, He is beyond all description or design, the most Enlightened, the most Splendid (132).

In Bhagwati Chhand, he is Transparent, Pure and Omnipresent (154), and above all, the Word of every tongue, the Master of every destiny (155), within every reach, in Perfect harmony, the Recognition of all, the Beloved of every soul (156), the Most Graceful Gesture (158). It is interesting to note that again and again there is emphasis on the power and the transparency of the Word. This Cosmic Word brings harmony and grace, it is an Utterance, it is a Gesture. It is a coordinating link between the body and the soul, between the physical and the spiritual, between nature and culture. The world within and the world without are linked together when this Word is uttered, when it becomes an integral part of the musical ensemble being constituted in the conceptual universe.

In Bhujang Pryat Chhand (185-88), we are referred back to Truth, Light and Knowledge. He is the Prime Action, and both Truth and Light, and, Darkness and depth are due to Him. It is through Knowledge that we have the cognition of our universe that enables us to control and conquer it. The faculty of discerning is the basis of all

distinction between light and darkness, between right and wrong. This incisive knowledge precedes the Utterance, the Word, the Language. Before action, there is meditation. Before practice, there is perception.

In this Cosmology, Guru Gobind Singh presents a correspondence and concordance between the physical and the metaphysical, between the secular and the spiritual. It is a sovereign cosmos whose Knowledge is indivisible but whose realisation is within human comprehension. The disciple can perceive this Cosmology and participate in the splendour of its cosmic forces. It presents a possibility of interaction between History and Cosmology, a possibility that can mankind.

Harjeet Singh Gill

Professor Emeritus
Jawaharlal Nehru University

JAPUJĪ

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ik oaŋkār sat nām kartā purkh nirpɔ̀ nirwɛr
akāl mūrat ajūnī sɛ pàŋ gur prasād ॥
॥ jap ॥

ād sač jugād sač ॥

hɛ bɪ̀ sač nānak hosī bɪ̀ sač ॥1॥

sočɛ soč na howaī je sočī lakh wār ॥

čupɛ čup na howaī je lāe rahā liv tar ॥

pùkhiā pùkh na utrī je bãnā purīā pàr ॥

sɛ́s siāṇpā̃ lakh hoe ta ik na čallɛ nāl ॥

kiv sačiārā hoīɛ kiv kūṛɛ tuṭɛ pāl ॥

hukm rzāī čalṇā nānak likhiā nāl ॥1॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥

hukmī howan ākār hukm na kahiā jāī ॥

hukmī howan 'jī hukm milɛ waḍiāī ॥

hukmī uttam nīč hukm likh dukh sukh pāīɛ ॥

iknā hukmī bakhsīs ik hukmī sadā pwā̀īɛ ॥

hukmɛ ãdar sáb ko bāhar hukm na koe ॥

nānak hukmɛ je búјɛ ta hɔmɛ kahɛ na koe ॥2॥

gāwɛ ko tāṇ howɛ kisɛ tāṇ ॥

gāwɛ ko dāt jāṇɛ nīsāṇ ॥

gāwɛ ko guṇ waḍiāīā čār ॥

gāwɛ ko vidiā vikham vīčār ॥

gāwɛ ko sāj kare tan khé ॥

gāwɛ ko 'jī lɛ phir dé ॥

gāwɛ ko jāpɛ dissɛ dūr ॥

gāwɛ ko wekhɛ hādrā hdūr ॥

kathnā kathī na āwɛ toṭ ॥

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੩ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਾਰੁ ॥

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

kath kath kathī koṭī koṭ koṭ ॥

dẽdā de lɛ̃de thak pāhe ॥

jugā jugãtar khāhī khāhe ॥

hukmī hukm člāe rāho ॥

nānak wigsɛ weparwāho ॥3॥

sāčā sāhib sāč nāe pȁkhiā pào apār ॥

ākhɛ mãgɛ dé dé dāt kare dātār ॥

pher ki aggɛ rakhīɛ jit dissɛ darbār ॥

muhɔ ki bolaṇ bolīɛ jit suṇ tàre piār ॥

ãmrit welā sač nāo waḍiāī wičār ॥

karmī āwɛ kapṛā nadrī mokh duār ॥

nānak ewɛ jāṇīɛ sáb āpe sačiār ॥4॥

thāpiā na jāe kītā na hoe ॥

āpe āp nirãjan soe ॥

jin sewiā tin pāiā mān ॥

nānak gāwīɛ guṇī nidȁn ॥

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

gāwīɛ suṇīɛ man rakhīɛ pā̀o ॥

dukh parhar sukh kàr lɛ jāe ॥

gurmukh nādaŋ gurmukh vedaŋ gurmukh rahiā smāī ॥

gur īsar gur gorakh barmā gur pārbatī māī ॥

je hɔ jāṇā ākhā nāhī kɛhṇā kathan na jāī ॥

gurā ik dehe bujā̀ī ॥

sábnā jīā kā ik dātā so mɛ wisar na jāī ॥5॥

tīrath nāwā je tis pā̀wā wiṇ pā̀ṇe ki nāe karī ॥

jetī sirṭh upāī wekhā wiṇ karmā ki milɛ laī ॥

mat wič ratan jwāhar māṇik je ik gur kī sikh suṇī ॥

gurā ik dehe bujā̀ī ॥

sábnā jīā kā ik dātā so mɛ wisar na jāī ॥6॥

je yug čāre ārjā hor dsūṇī hoe ॥

nawā khā̃ḍā wič jāṇīɛ nāl čalɛ sáb koe ॥

čā̃gā nāo rakhāe kɛ jas kīrat jag 'le ॥

je tis nadar na āwaī ta wāt na pučhɛ ke ॥

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥ ੭ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੮ ॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੯ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

kīṭā ãdar kīṭ kar dosī dos tàre ॥

nānak nirguṇ guṇ kare guṇwãtiā guṇ de ॥

tehā koe na sújaī je tis guṇ koe kare ॥7॥

suṇiɛ síd pīr sur nāth ॥

suṇiɛ tàrt tàwal ākās ॥

suṇiɛ dīp 'lo pātāl ॥

suṇiɛ pohe na sakɛ kāl ॥

nānak pàgtā sadā wigās ॥

suṇiɛ dūkh pāp kā nās ॥8॥

suṇiɛ īsar barmā ĩd ॥

suṇiɛ mukh sālāhaṇ mãd ॥

suṇiɛ yog jugt tan pèd ॥

suṇiɛ sāst simrit ved ॥

nānak pàgtā sadā wigās ॥

suṇiɛ dūkh pāp kā nās ॥9॥

suṇiɛ sat sãtokh giān ॥

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੦ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੧ ॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

suṇiɛ aṭhsaṭh kā isnān ॥

suṇiɛ páṛ páṛ pāwɛ́ mān ॥

suṇiɛ lāgɛ sɛ́j tiā̀n ॥

nānak pàgtā sadā wigās ॥

suṇiɛ dūkh pāp kā nās ॥10॥

suṇiɛ sarā guṇā ke gā́ ॥

suṇiɛ sekh pīr pātsā́ ॥

suṇiɛ ā́de pāwɛ rā́ ॥

suṇiɛ hāth howɛ asgā́ ॥

nānak pàgtā sadā wigās ॥

suṇiɛ dūkh pāp kā nās ॥11॥

mãne kī gat kahī na jāe ॥

je ko kahɛ pičhɛ pačhutāe ॥

kāgad qalm na likhaṇhār ॥

mãne kā bɛ́ karn wīčār ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੩ ॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ɛsā nām nirãjan hoe ॥

je ko mãn jāṇɛ man koe ॥12॥

mãnɛ surt howɛ man búd ॥

mãnɛ sagal pàwaṇ kī súd ॥

mãnɛ muhe čoṭā nā khāe ॥

mãnɛ jam kɛ sāth na jāe ॥

ɛsā nām nirãjan hoe ॥

je ko mãn jāṇɛ man koe ॥13॥

mãnɛ mārg ṭhāk na pāe ॥

mãnɛ pat sio pargaṭ jāe ॥

mãnɛ mag na čallɛ pãth ॥

mãnɛ tàrm setī sanbā́d ॥

ɛsā nām nirãjan hoe ॥

je ko mãn jāṇɛ man koe ॥14॥

mãnɛ pāwɛ mokh duār ॥

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰੁ ॥

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥

ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

mãnɛ parwārɛ sādȁr ॥

mãnɛ tarɛ tāre gur sikh ॥

mãnɛ nānak pàwɛ na pìkh ॥

ɛsā nām nirãjan hoe ॥

je ko mān jāṇɛ man koe ॥15॥

pãč parwāṇ pãč pardȁn ॥

pãče pāwɛ dargɛ́ mān ॥

pãče sohɛ dar rājān ॥

pãčā kā gur ek tiȁn ॥

je ko kahɛ karɛ wičār ॥

karte kɛ karṇɛ nāhī sumār ॥

tɔ̀l tàrm dɛā kā pūt ॥

sãtokh thāp rakhiā jin sūt ॥

je ko bū́jɛ howɛ sačiār ॥

tàwlɛ upar ketā pȁr ॥

tàrtī hor parɛ hor hor ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

tis te pā̀r talɛ kawaṇ jor ॥

'jī jāt rãgā ke nāv ॥

sábnā likhiā wuṛī klām ॥

é lekhā likh jāṇɛ koe ॥

lekhā likhiā ketā hoe ॥

ketā tāṇ suālio rūp ॥

ketī dāt jāṇɛ kɔṇ kūt ॥

kītā psāo eko kwāo ॥

tis te hoe lakh darīāo ॥

qudrat kawaṇ kahā wīčār ॥

wāriā na jāwā ek wār ॥

jo túd pā̀wɛ sāī pàlī kār ॥

tū sadā slāmat nirãkār ॥16॥

asãkh jap asãkh pā̀o ॥

asãkh pūjā asãkh tap tāo ॥

asãkh grãth mukh ved pāṭh ॥

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵਿਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੭ ॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

asãkh yog man rahɛ udās ॥

asãkh pàgt guṇ giān wīčār ॥

asãkh satī asãkh dātār ॥

asãkh sūr mǿ pàkh sār ॥

asãkh mon liv lāe tār ॥

qudrat kawaṇ kahā wičār ॥

wāriā na jāwā ek wār ॥

jo túd pȁwɛ sāī pàlī kār ॥

tū sadā slāmat nirā̃kār ॥17॥

asãkh mūrakh ā̃d kòr ॥

asãkh čor hrāmkhor ॥

asãkh amar kar jāhe jor ॥

asãkh galwáḍ hatiā kmāhe ॥

asãkh pāpī pāp kar jāhe ॥

asãkh kūṛiār kūṛe phirāhe ॥

asãkh mlečh mal pàkh khāhe ॥

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੮ ॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥

ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥

asãkh nĩdak sir karɛ pȁr ॥

nānak nīč kahɛ wičār ॥

wāriā na jāwā ek wār ॥

jo túd pȁwɛ sāī pàlī kār ॥

tū sadā slāmat nirãkār ॥18॥

asãkh nāv asãkh thāv ॥

agãm agãm asãkh 'lo ॥

asãkh kahɛ sir pȁr hoe ॥

akhrī nām akhrī sālá̄ ॥

akhrī giān gīt guṇ gá̄ ॥

akhrī likhaṇ bolaṇ bāṇ ॥

akhrā sir sãyog wkhāṇ ॥

jin ehɛ likhe tis sir nāhe ॥

jiv furmāe tiv tiv pāhe ॥

jetā kītā tetā nāo ॥

wiṇ nāwɛ nāhī ko thāo ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੯ ॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥ ੨੦ ॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

qudrat kawaṇ kahā wīčār ॥

wāriā na jāwā ek wār ॥

jo túd pā̀wɛ sāī pàlī kār ॥

tū sadā slāmat nirãkār ॥19॥

pàrīɛ hath pɛr tan dé ॥

pāṇī tòtɛ utras khé ॥

mūt plītī kapaṛ hoe ॥

de sābūṇ laīɛ ó tòe ॥

pàrīɛ mat pāpā kɛ sãg ॥

ó tòpɛ nāwɛ kɛ rãg ॥

pũnī pāpī ākhaṇ nāhe ॥

kar kar karṇā likh lɛ jāho ॥

āpe bīj āpe hī khāho ॥

nānak hukmī āwo jāho ॥20॥

tīrath tap dɛā dat dān ॥

ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

je ko pāwɛ til kā mān ॥

suṇiā mãniā man kītā pảo ॥

ãtargat tīrath mal nảo ॥

sáb guṇ tere mɛ nāhī koe ॥

wiṇ guṇ kīte pàgt na hoe ॥

suast āth bāṇī barmāo ॥

sat suhāṇ sadā man čāo ॥

kawaṇ so welā wakht kawaṇ kawaṇ thit kawaṇ wār ॥

kawaṇ se rutī mā́ kawaṇ jit hoā ākār ॥

wel na pāīā pā̃ḍtī je howɛ lekh purāṇ ॥

wakht na pāio qādīā je likhan lekh qurāṇ ॥

thit wār nā yogī jāṇɛ rut mā́ nā koī ॥

jā kartā sirṭhī kɔ sāje āpe jāṇɛ soī ॥

kiv kar ākhā kiv sālāhī kio warnī kiv jāṇā ॥

nānak ākhaṇ sáb ko ākhɛ ik dū ik siāṇā ॥

waḍḍā sāhib waḍḍī nāī kītā jā kā howɛ ॥

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥ ੨੧ ॥

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ੨੨ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

nānak je ko āpo jāṇɛ aggɛ gɛā na sohɛ ॥21॥

pātālā pātāl lakh āgāsā āgās ॥

oṛak oṛak pā̀l thake ved kɛhan ik wāt ॥

sɛ́s aṭhārɛ kɛhan ktebā aslū ik tā̀t ॥

lekhā hoe ta likhīɛ lekhɛ hoe wiṇās ॥..

nānak waḍḍā ākhīɛ āpe jāṇɛ āp ॥22॥

sālāhī sālāhe etī surt na pāīā ॥

nadīā ate wā́ pawɛ smũd na jāṇīɛ ॥

smũd sā́ sultān girhā setī māl tàn ॥

kīṛī tul na hownī je tis mano na wīsrɛ ॥23॥

ãt na siftī kɛhaṇ na ãt ॥

ãt na karṇɛ deṇ na ãt ॥

ãt na wekhaṇ suṇaṇ na ãt ॥

ãt na jāpɛ kiā man mãt ॥

ãt na jāpɛ kītā ākār ॥

ãt na jāpɛ pārāwār ॥

ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥

ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥

ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥ ੨੪ ॥

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ãt kāraṇ kete bil'lāhe ॥

tā ke ãt na pāe jāhe ॥

é ãt na jāṇɛ koe ॥

bɔ́tā kahīɛ bɔ́tā hoe ॥

waḍḍā sāhib ūčā thāo ॥

ūče upar ūčā nāo ॥

ewaḍ ūčā howɛ koe ॥

tis ūče kɔ jāṇɛ soe ॥

jewaḍ āp jāṇɛ āp āp ॥

nānak nadrī karmī dāt ॥24॥

bɔ́tā karm likhiā nā jāe ॥

waḍḍā dātā til na tmāe ॥

kete māgɛ jód apār ॥

ketiā gaṇt nahī wīčār ॥

kete khap tuṭɛ wekār ॥

kete lɛ lɛ mukkar pāhe ॥

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ੨੫ ॥

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

kete mūrakh khāhī khāhe ॥

ketiā dūkh pǜkh sad mār ॥

é bì̃ dāt terī dātār ॥

bãd khlāsī pā̀ṇɛ hoe ॥

hor ākh na sakɛ koe ॥

je ko khāik ākhaṇ pāe ॥

ó jāṇɛ jetīā muhe khāe ॥

āpe jāṇɛ āpe 'de ॥

ākhɛ se bì̃ keī 'ke ॥

jis no bakhse sift sālā́ ॥

nānak pātsāhī pātsā́ ॥25॥

amul guṇ amul wāpār ॥

amul wāpārīe amul pā̀ḍār ॥

amul āwɛ amul lɛ jāhe ॥

amul pā̀e amulā smāhe ॥

amul tàrm amul dībāṇ ॥

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

amul tul amul parwāṇ ॥

amul bakhsīs amul nīsāṇ ॥

amul karm amul furmāṇ ॥

amulo amul ākhiā na jāe ॥

ākh ākh rahe liv lāe ॥

ākhɛ ved pāṭh purāṇ ॥

ākhɛ páṛe karɛ wakhiāṇ ॥

ākhɛ barme ākhɛ ĩd ॥

ākhɛ gopī tɛ govĩd ॥

ākhɛ īsar ākhɛ síd ॥

ākhɛ kete kīte búd ॥

ākhɛ dānav ākhɛ dev ॥

ākhɛ sur nar mun jan sev ॥

kete ākhɛ ākhaṇ pāhe ॥

kete kɛ́ kɛ́ uṭh uṭh jāhe ॥

ete kīte hor krehe ॥

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੬ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥

tā ākh na sakɛ keī 'ke ॥

jewaḍ pā̀wɛ tewaḍ hoe ॥

nānak jāṇɛ sāčā soe ॥

je ko ākhɛ bolwigāṛ ॥

tā likhīɛ sir gāwārā gāwār ॥26॥

so dar kehā so kàr kehā jit bɛ́ sarb smāle ॥

wāje nād anek asãkhā kete wāwaṇhāre ॥

kete rāg parī sio kahīan kete gāwaṇhāre ॥

gāwɛ tuhno pɔṇ pāṇī bɛsãtar gāwɛ rājā tàrm duāre ॥

gāwɛ čit gupt likh jāṇɛ likh likh tàrm wīčāre ॥

gāwɛ īsar barmā devī sohan sadā swāre ॥

gāwɛ ĩd idāsaṇ bɛṭhe devtiā dar nāle ॥

gāwɛ síd smā́dī ãdar gāwan sā́d wičāre ॥

gāwan jatī satī sãtokhī gāwɛ wīr krāre ॥

gāwan pā̃ḍit páṛan rkhīsar yug yug vedā nāle ॥

gāwɛ mohaṇīā man mohan surgā mačh pɛāle ॥

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਹੋਰ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੮ ॥

gāwan ratan upāe tere aṭhsaṭh tīrath nāle ॥

gāwɛ yóđ mahābal sūrā gāwɛ khāṇī čāre ॥

gāwɛ khā̃ḍ mā̃ḍal warpā̃ḍā kar kar rakhe tà̃re ॥

seī túdno gāwɛ jo túd pā̀wan rate tere pàgat rsāle ॥

hor kete gāwan se mɛ čit na āwan nānak kiā wīčāre ॥

soī soī sadā sač sāhib sāčā sāčī nāī ॥

hɛ bī̀ hosī jāe na jāsī račnā jin rčāī ॥

rā̃gī rā̃gī pā̀tī kar kar jinsī māiā jin upāī ॥

kar kar wekhɛ kītā āpṇā jiv tis dī waḍiāī ॥

jo tis pā̀wɛ soī karsī hukm na karṇā jāī ॥

so pātsāho sāhā pātsāhib nānak rɛhaṇ rzāī ॥27॥

mū̃dā sā̃tokh sarm pat čòlī tìān kī karɛ bibū̀t ॥

khī̃thā kāl kuārī kāiā jugt ḍā̃ḍā partīt ॥

āī pā̃thī sagal jmātī man jītɛ jag jīt ॥

ādes tisɛ ādes ॥

ād anīl anād anāhat yug yug eko wes ॥28॥

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

pùgt giān dɛā pầḍāraṇ kàṭ kàṭ wājɛ nād ॥

āp nāth nāthī sáb jā kī ríd síd awrā sād ॥

sãyog wiyog due kār člāwɛ lekhe āwɛ pầg ॥

ādes tisɛ ādes ॥

ād anīl anād anāhat yug yug eko wes ॥29॥

ekā māī jugt wiāī tin čele parwāṇ ॥

ik sãsārī ik pầḍārī ik lāe dībāṇ ॥

jiv tis pầwɛ tiwɛ člāwɛ jiv howɛ furmāṇ ॥

ó wekhɛ ónā nadar na āwɛ baɔ́tā é wiḍāṇ ॥

ādes tisɛ ādes ॥

ād anīl anād anāhat yug yug eko wes ॥30॥

āsaṇ loe loe pầḍār ॥

jo kičh pāiā so ekā wār ॥

kar kar wekhɛ sirjaṇhār ॥

nānak sačče kī sāčī kār ॥

ādes tisɛ ādes ॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੧ ॥

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥ ੩੨ ॥

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

ād anīl anād anāhat yug yug eko wes ॥31॥

ik dū jī́bɔ lakh hoɛ lakh howɛ lakh wīs ॥

lakh lakh geṛā ākhīɛ ek nām jagdīs ॥

et rāhe pat pawṛīā čáṛīɛ hoe ikīs ॥

suṇ gallā ākās kī kīṭā āī rīs ॥

nānak nadrī pāīɛ kūṛī kūṛɛ ṭhīs ॥32॥

ākhaṇ jor čupɛ nɛ́ jor ॥

jor na mãgaṇ deṇ na jor ॥

jor na jīwaṇ marṇ nɛ́ jor ॥

jor na rāj māl man sor ॥

jor na surtī giān wīčār ॥

jor na jugtī čhuṭɛ sãsār ॥

jis hath jor kar wekhɛ soe ॥

nānak uttam nīč na koe ॥33॥

rātī ruttī thittī wār ॥

pawaṇ pāṇī agnī pātāl ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥ ੩੪ ॥

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

tis wič tàrtī thāp rakhī tàrm sāl II

tis wič 'jī jugt ke rãg II

tin ke nām anek anãt II

karmī karmī hoe wīčār II

saččā āp saččā darbār II

tithɛ sohan pãč parwāṇ II

nadrī karm pawɛ nīsāṇ II

kač pkāī othɛ pāe II

nānak gɛā jāpɛ jāe II34II

tàrm khãḍ kā eho tàrm II

giān khãḍ kā ākho karm II

kete pawaṇ pāṇī wɛsãtar kete kān mahes II

kete barme kā̀ṛat kàṛīɛ rūp rãg ke wes II

ketīā karm pū̀mī mer kete kete tū̀ updes II

kete ĩd čãd sūr kete kete mãḍal des II

kete síd búd nāth kete kete devī wes II

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ੩੫ ॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ੩੬ ॥

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

kete dev dānav mun kete kete ratan smũd ||

ketīā khāṇī ketīā bāṇī kete pāt nrĩd ||

ketīā surtī sewak kete nānak ãt na ãt ||35||

giān khãḍ mɛ́ giān parčãḍ ||

tithɛ nād binod koḍ anãd ||

sarm khãḍ kī bāṇī rūp ||

tithɛ kȁṛat kàṛīɛ bɔ́t anūp ||

tā kīā gallā kathīā nā jāhe ||

je ko kahɛ pičhɛ pačhutāe ||

tithɛ kàṛīɛ surt mat man búd ||

tithɛ kàṛīɛ surā sídā kī súd ||36||

karm khãḍ kī bāṇī jor ||

titthɛ hor na koī hor ||

titthɛ yód mahābal sūr ||

tin mɛ́ rām rahiā pàrpūr ||

titthɛ sīto sītā mɛ́mā māhe ||

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ ੩੭ ॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

tā ke rūp na kathne jāhe ॥

nā ohe marɛ na ṭhāge jāhe ॥

jin kɛ rām wasɛ man māhe ॥

titthɛ pàgt wasɛ ke 'lo ॥

karɛ anād saččā man soe ॥

sač khãḍ wasɛ nirãkār ॥

kar kar wekhɛ nadar nihāl ॥

titthɛ khãḍ mãḍal warpȁḍ ॥

je ko kathɛ ta ãt na ãt ॥

titthɛ 'lo 'lo ākār ॥

jiv jiv hukm tiwɛ tiv kār ॥

wekhɛ wigsɛ kar wīčār ॥

nānak kathnā karṛā sār ॥37॥

jat pāhārā tȉraj suniār ॥

ɛhraṇ mat ved hathīār ॥

pɔ̀ khalā agan tap tāo ॥

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥
ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੩੮ ॥

॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

pā̃̀ḍā pā̀o ãmrit tit ṭā̀l ॥

kàṛīɛ sabd saččī ṭaksāl ॥

jin kɔ nadar karm tin kār ॥

nānak nadrī nadar nihāl ॥38॥

॥ slok ॥

pawaṇ gurū pāṇī pitā mātā tàrt mahat ॥

diwas rāt due dāī dāiā khelɛ sagal jagat ॥

čãgiāīā buriāīā wāčɛ tàrm hdūr ॥

karmī āpo āpṇī ke neṛɛ ke dūr ॥

jinī nām tiā̀iā gae msakat kā̀l ॥

nānak te mukh ujle ketī čhuṭṭī nāl ॥1॥

JĀP SĀHIB

॥ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ॥

ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥
ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣ ਸਾਹੁ ਸਾਹਾਣਿ ਗਣਿਜੈ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤ ਨੇਤ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥
ਤਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੂਪੇ ॥੨॥
ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਖੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਏ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਏ ॥੩॥

॥ jāp sāhib ॥

čhapɛ čhãd ॥ tav prasād ॥

čakr čihan ar barn jāt ar pāt nahin jih ॥
rūp rãg ar rekh bhekh koū kɛh na sakt kih ॥
a'čal mūrat anbhɔ prakās amitoj kahijɛ ॥
koṭ īndr īndrān sāh sāhāṇ gaṇijɛ ॥
tribhavaṇ mahīp sur nar asur net net ban triṇ kahat ॥
tav sarb nām kathɛ kawan karm nām barnat su'mat ॥ 1 ॥

bhujãg prayāt čhãd ॥

nmastwaŋ akāle ॥ nmastwaŋ kripāle ॥
nmastaŋ arūpe ॥ nmastaŋ anūpe ॥ 2 ॥
nmastaŋ abhekhe ॥ nmastaŋ alekhe ॥
nmastaŋ akāe ॥ nmastaŋ ajāe ॥ 3 ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਠਾਮੇ ॥੪॥

ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਰਮੰ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਾਮੰ ॥੫॥

ਨਮਸਤੰ ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਢਾਹੇ ॥੬॥

ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥੭॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥੮॥

ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੈ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥੯॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭਰਮੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭੇਸੇ ॥੧੦॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਘਾਤੇ ॥੧੧॥

nmastaŋ agãje ॥ nmastaŋ abhãje ॥

nmastaŋ anāme ॥ nmastaŋ aṭhāme ॥ 4 ॥

nmastaŋ akarmaŋ ॥ nmastaŋ adharmaŋ ॥

nmastaŋ anāmaŋ ॥ nmastaŋ adhāmaŋ ॥ 5 ॥

nmastaŋ ajīte ॥ nmastaŋ abhīte ॥

nmastaŋ abāhe ॥ nmastaŋ aḍhāhe ॥ 6 ॥

nmastaŋ anīle ॥ nmastaŋ anāde ॥

nmastaŋ ačhede ॥ nmastaŋ agādhe ॥ 7 ॥

nmastaŋ agãje ॥ nmastaŋ abhãje ॥

nmastaŋ udāre ॥ nmastaŋ apāre ॥ 8 ॥

nmastaŋ su ekɛ ॥ nmastaŋ anekɛ ॥

nmastaŋ abhūte ॥ nmastaŋ ajūpe ॥ 9 ॥

nmastaŋ nrikarme ॥ nmastaŋ nribharme ॥

nmastaŋ nridese ॥ nmastaŋ nribhese ॥ 10 ॥

nmastaŋ nrināme ॥ nmastaŋ nrikāme ॥

nmastaŋ nridhāte ॥ nmastaŋ nrighāte ॥ 11 ॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥੧੨॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਪੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ ॥੧੩॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਗੇ ॥੧੪॥

ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਜੋਗੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਗੇ ॥੧੫॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਰੰਮੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥੧੬॥

ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਤੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਬੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਅਜਬੇ ॥੧੭॥

ਅਦੇਸੰ ਅਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਸੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਮੇ ॥੧੮॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥੧੯॥

nmastaŋ nridhūte ॥ nmastaŋ abhūte ॥

nmastaŋ aloke ॥ nmastaŋ asoke ॥ 12 ॥

nmastaŋ nritāpe ॥ nmastaŋ athāpe ॥

nmastaŋ trimāne ॥ nmastaŋ nidhāne ॥ 13 ॥

nmastaŋ agāhe ॥ nmastaŋ abāhe ॥

nmastaŋ tribarge ॥ nmastaŋ asarge ॥ 14 ॥

nmastaŋ prabhoge ॥ nmastaŋ sujoge ॥

nmastaŋ arãge ॥ nmastaŋ abhãge ॥ 15 ॥

nmastaŋ agãme ॥ nmastsat rãme ॥

nmastaŋ jlāsre ॥ nmastaŋ nirāsre ॥ 16 ॥

nmastaŋ ajāte ॥ nmastaŋ apāte ॥

nmastaŋ a'majbe ॥ nmastsat a'jabe ॥ 17 ॥

adesaŋ adese ॥ nmastaŋ abhese ॥

nmastaŋ nridhāme ॥ nmastaŋ nribāme ॥ 18 ॥

namo sarb kāle ॥ namo sarb diāle ॥

namo sarb rūpe ॥ namo sarb bhūpe ॥ 19 ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਖਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾਪੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੦॥

ਨਮਸਤਸਤੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਵੈ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਜਨਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਬਨਮੇ ॥੨੧॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਨੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੰਗੇ ॥੨੨॥

ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਦਿਆਲੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਬਰਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਰਨੇ ॥੨੩॥

ਨਮਸਤੰ ਜਰਾਰੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੰ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਧੰਧੇ ॥ ਨਮੋ ਸਤ ਅਬੰਧੇ ॥੨੪॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਸਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਕੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਰਹੀਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕਰੀਮੇ ॥੨੫॥

ਨਮਸਤੰ ਅਨੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਮਹੰਤੇ ॥

ਨਮਸਤਸਤੁ ਰਾਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਹਾਗੇ ॥੨੬॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪੋਖੰ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ॥੨੭॥

namo sarb khāpe ॥ namo sarb thāpe ॥

namo sarb kāle ॥ namo sarb pāle ॥20॥

nmastsat devɛ ॥ nmastaŋ abhevɛ ॥

nmastaŋ a'janme॥ nmastaŋ su'banme ॥21॥

namo sarb gɔne ॥ namo sarb bhɔne ॥

namo sarb rãge ॥ namo sarb bhãge ॥22॥

namo kāl kāle ॥ nmastsat diāle ॥

nmastaŋ a'barne ॥ nmastaŋ a'marne ॥23॥

nmastaŋ jrāraŋ ॥ nmastaŋ kritāraŋ ॥

namo sarb dhãdhe ॥ namo sat abãdhe ॥24॥

nmastaŋ nrisāke ॥ nmastaŋ nribāke ॥

nmastaŋ rhīme ॥ nmastaŋ krīme ॥25॥

nmastaŋ anãte ॥ nmastaŋ mhãte ॥

nmastsat rāge ॥ nmastaŋ suhāge ॥26॥

namo sarb sokhaŋ ॥ namo sarb pokhaŋ ॥

namo sarb kartā ॥ namo sarb hartā ॥27॥

ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੮॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂ ਹੈਂ ॥੨੯॥

ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥੩੦॥

ਅਧੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥੩੧॥

ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਸਰਗ ਹੈਂ ॥੩੨॥

ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਅਜੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ ॥੩੩॥

ਅਜਨਮ ਹੈਂ ॥ ਅਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਨ ਹੈਂ ॥੩੪॥

ਅਗੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਭੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਝੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਝੰਝ ਹੈਂ ॥੩੫॥

ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਰਫ਼ੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੩੬॥

ਨ੍ਰਿਬੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਸੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਲ ਹੈਂ ॥੩੭॥

ਅਲਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਹੈਂ ॥ ਮਹੰਤ ਹੈਂ ॥੩੮॥

ਅਲੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਸ੍ਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥੩੯॥

ਅਗੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਜੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ॥੪੦॥

namo yog yoge ॥ namo bhog bhoge ॥

namo sarb diāle ॥ namo sarb pāle ॥28॥

čāčrī čhād ॥ tav prasād ॥

arūp hɛ̃ ॥ anūp hɛ̃ ॥ ajū hɛ̃ ॥ abhū hɛ̃ ॥29॥

alekh hɛ̃ ॥ abhekh hɛ̃ ॥ anām hɛ̃ ॥ akām hɛ̃ ॥30॥

adhe hɛ̃ ॥ abhe hɛ̃ ॥ ajīt hɛ̃ ॥ abhīt hɛ̃ ॥31॥

trimān hɛ̃ ॥ nidhān hɛ̃ ॥ tri'barg hɛ̃ ॥ a'sarg hɛ̃ ॥32॥

anīl hɛ̃ ॥ anād hɛ̃ ॥ aje hɛ̃ ॥ ajād hɛ̃ ॥33॥

a**'janam hɛ̃ ॥ a'barn hɛ̃ ॥ abhūt hɛ̃ ॥ a'bharn hɛ̃ ॥34॥**

agãj hɛ̃ ॥ abhãj hɛ̃ ॥ ajhūjh hɛ̃ ॥ ajhãjh hɛ̃ ॥35॥

amīk hɛ̃ ॥ rfiq hɛ̃ ॥ adhãdh hɛ̃ ॥ abãdh hɛ̃ ॥36॥

nribūjh hɛ̃ ॥ asūjh hɛ̃ ॥ akāl hɛ̃ ॥ ajāl hɛ̃ ॥37॥

alāh hɛ̃ ॥ ajāh hɛ̃ ॥ anãt hɛ̃ ॥ mahãt hɛ̃ ॥38॥

alīk hɛ̃ ॥ nrisrīk hɛ̃ ॥ nrilãbh hɛ̃ ॥ asãbh hɛ̃ ॥39॥

agãm hɛ̃ ॥ ajãm hɛ̃ ॥ abhūt hɛ̃ ॥ ačhūt hɛ̃ ॥40॥

ਅਲੋਕ ਹੈਂ ॥ ਅਸੋਕ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥੪੧॥

ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਬਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥੪੨॥

ਅਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਅਨੇਕ ਹੈਂ ॥ ਫਿਰਿ ਏਕ ਹੈਂ ॥੪੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥

ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ॥ ਅਭੇਖੀ ਅਭੇਵੇ ॥੪੪॥

ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਣੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਣੇ ॥੪੫॥

ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ॥ ਨ੍ਰਿਸੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥

ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥੪੬॥

ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥

ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥੪੭॥

ਨਮੋ ਨ੍ਰਿੱਤ ਨ੍ਰਿੱਤੇ ॥ ਨਮੋ ਨਾਦ ਨਾਦੇ ॥

ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ ॥੪੮॥

ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਸਰੂਪੇ ॥

alok hɛ̃ ॥ asok hɛ̃ ॥ a'karm hɛ̃ ॥ a'bharm hɛ̃ ॥ 41 ॥

ajīt hɛ̃ ॥ abhīt hɛ̃ ॥ abāh hɛ̃ ॥ agāh hɛ̃ ॥ 42 ॥

amān hɛ̃ ॥ nidhān hɛ̃ ॥ anek hɛ̃ ॥ phir ek hɛ̃ ॥ 43 ॥

bhujãg prayāt čhãd ॥

namo sarb māne ॥ smasti nidhāne ॥

namo dev deve ॥ abhekhī abheve ॥ 44 ॥

namo kāl kāle ॥ namo sarb pāle ॥

namo sarb gɔṇe ॥ namo sarb bhɔṇe ॥ 45 ॥

anãgī anāthe ॥ nrisãgī pramāthe ॥

namo bhān bhāne ॥ namo mān māne ॥ 46 ॥

namo čãdr čãdre ॥ namo bhān bhāne ॥

namo gīt gīte ॥ namo tān tāne ॥ 47 ॥

namo nrit nrite ॥ namo nād nāde ॥

namo pān pāne ॥ namo bād bāde ॥ 48 ॥

anãgī anāme ॥ smastī srūpe ॥

ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥੪੯॥

ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ ਨੇਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥

ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥੫੦॥

ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ ॥

ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਬ੍ਰਿਧੇ ॥੫੧॥

ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਮਾਣੇ ॥

ਨਮੋ ਪਰਮ ਗਿਆਤਾ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥੫੨॥

ਅਭੇਖੀ ਅਭਰਮੀ ਅਭੋਗੀ ਅਭੁਗਤੇ ॥

ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥੫੩॥

ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੇ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੇ ॥

ਨਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ਦੇਵੇ ਸੁਧਰਮੇ ॥੫੪॥

ਨਮੋ ਰੋਗ ਹਰਤਾ ਨਮੋ ਰਾਗ ਰੂਪੇ ॥

ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥੫੫॥

ਨਮੋ ਦਾਨ ਦਾਨੇ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥

ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ਨਮਸਤੰ ਸਨਾਨੇ ॥੫੬॥

ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥

prabhãgī pramāthe ॥ smastī bibhūte ॥ 49 ॥

klãkaŋ binā neklãkī srūpe ॥

namo rāj rājeswraŋ parm rūpe ॥ 50 ॥

namo yog yogeswraŋ parm sidhe ॥

namo rāj rājeswraŋ parm bridhe ॥ 51 ॥

namo sastr pāṇe ॥ namo astr māṇe ॥

namo parm giātā ॥ namo lok mātā ॥ 52 ॥

abhekhī abharmī abhogī abhugte ॥

namo yog yogeswraŋ parm jugte ॥ 53 ॥

namo nit nārāiṇe krūr karme ॥

namo pret apret deve su'dharme ॥ 54 ॥

namo rog hartā namo rāg rūpe ॥

namo sāh sāhaŋ namo bhūp bhūpe ॥ 55 ॥

namo dān dāne namo mān māne ॥

namo rog roge nmastaŋ snāne ॥ 56 ॥

namo mãtr mãtraŋ ॥ namo jãtr jãtraŋ ॥

ਨਮੋ ਇਸਟ ਇਸਟੇ ॥ ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰੰ ॥੫੭॥

ਸਦਾ ਸੱਚਦਾਨੰਦ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥

ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥੫੮॥

ਸਦਾ ਸਿਧ ਦਾ ਬੁਧ ਦਾ ਬ੍ਰਿਧ ਕਰਤਾ ॥

ਅਧੋ ਉਰਧ ਅਰਧੰ ਅਘੰ ਓਘ ਹਰਤਾ ॥੫੯॥

ਪਰੰ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰੰ ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥

ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾਤਾ ਦਿਆਲੰ ॥੬੦॥

ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ ॥

ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜੀ ਸਮਸਤਸਤੁ ਧਾਮੰ ॥੬੧॥

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਥਲੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥ ॥੬੨॥

ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਸ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਸ ਹੈਂ ॥੬੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ॥ ਅਨੰਦੀ ਸਰੂਪੇ ॥

namo isṭ isṭe ॥ namo tãtr tãtraŋ ॥ 57 ॥

sadā sačdānād sarbaŋ praṇāsī ॥

anūpe arūpe smastul niwāsī ॥ 58 ॥

sadā sidh dā budh dā bridh kartā ॥

adho urdh ardhaŋ aghaŋ ogh hartā ॥ 59 ॥

praŋ parm prameswraŋ pročh pālaŋ ॥

sadā sarbdā sidh dātā diālaŋ ॥ 60 ॥

ačhedī abhedī anāmaŋ akāmaŋ ॥

smasto prājī smastsat dhāmaŋ ॥ 61 ॥

terā jor ॥ čāčrī čhād ॥

jale hɛ̃ ॥ thale hɛ̃ ॥ abhīt hɛ̃ ॥ abhe hɛ̃ ॥ 62 ॥

prabhū hɛ̃ ॥ ajū hɛ̃ ॥ ades hɛ̃ ॥ abhes hɛ̃ ॥ 63 ॥

bhujãg pryāt čhād ॥

agādhe abādhe ॥ anãdī srūpe ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥੬੪॥

ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਨ੍ਰਿਨਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥

ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਭੰਜੇ ॥੬੫॥

ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਪਾਲੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਦੇਸੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੇਸੇ ॥੬੬॥

ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਜ ਸਾਜੇ ॥

ਨਮੋ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਹ ਮਾਹੇ ॥੬੭॥

ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥

ਨਮੋ ਰੋਖ ਰੋਖੇ ॥ ਨਮੋ ਸੋਖ ਸੋਖੇ ॥੬੮॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੋਗੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੀਤੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੀਤੰ ॥੬੯॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਿਆਨੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੰ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥੭੦॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿੱਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿੱਸੰ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਅਨੰਗੇ ॥੭੧॥

ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੰ ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥

namo sarb māne ॥ smastī nidhāne ॥ 64 ॥

nmastwaŋ nrināthe ॥ nmastwaŋ pramāthe ॥

nmastwaŋ agãje ॥ nmastwaŋ abhãje ॥ 65 ॥

nmastwaŋ akāle ॥ nmastwaŋ apāle ॥

namo sarb dese ॥ namo sarb bhese ॥ 66 ॥

namo rāj rāje ॥ namo sāj sāje ॥

namo šah šāhe ॥ namo māh māhe ॥ 67 ॥

namo gīt gīte ॥ namo prīt prīte ॥

namo rokh rokhe ॥ namo sokh sokhe ॥ 68 ॥

namo sarb roge ॥ namo sarb bhoge ॥

namo sarb jītaŋ ॥ namo sarb bhītaŋ ॥ 69 ॥

namo sarb giānaŋ ॥ namo parm tānaŋ ॥

namo sarb mãtraŋ ॥ namo sarb jãtraŋ ॥ 70 ॥

namo sarb drisaŋ ॥ namo sarb krisaŋ ॥

namo sarb rãge ॥ tribhãgī anãge ॥ 71 ॥

namo jīv jīvaŋ ॥ namo bīj bīje ॥

ਅਖਿੱਜੇ ਅਭਿੱਜੇ ॥ ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿੱਜੇ ॥੭੨॥

ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥

ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧੰ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭੩॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ ॥ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮੇ ॥

ਅਖੱਲ ਜੋਗੇ ॥ ਅਚੱਲ ਭੋਗੇ ॥੭੪॥

ਅਚੱਲ ਰਾਜੇ ॥ ਅਟੱਲ ਸਾਜੇ ॥

ਅਖੱਲ ਧਰਮੰ ॥ ਅਲੱਖ ਕਰਮੰ ॥੭੫॥

ਸਰਬੰ ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥

ਸਰਬੰ ਭਾਨੇ ॥ ਸਰਬੰ ਮਾਨੇ ॥੭੬॥

ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥

ਸਰਬੰ ਭੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥੭੭॥

ਸਰਬੰ ਦੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੇਵੰ ॥

ਸਰਬੰ ਕਾਲੇ ॥ ਸਰਬੰ ਪਾਲੇ ॥੭੮॥

akhijje abhijje ॥ smastaŋ prasijje ॥ 72 ॥

kripālaŋ srūpe ॥ kukarmaŋ praṇāsī ॥

sadā sarb da ridh sidhaŋ niwāsī ॥ 73 ॥

čarpaṭ čhãd ॥ tav prasād ॥

ãmrit karme ॥ ãbrit dharme ॥

a'khal yoge ॥ a'čal bhoge ॥ 74 ॥

a'čal rāje ॥ a'ṭal sāje ॥

a'khal dharmaŋ ॥ a'lakh karmaŋ ॥ 75 ॥

sarbaŋ dātā ॥ sarbaŋ giātā ॥

sarbaŋ bhāne ॥ sarbaŋ māne ॥ 76 ॥

sarbaŋ prāṇaŋ ॥ sarbaŋ trāṇaŋ ॥

sarbaŋ bhugtā ॥ sarbaŋ jugtā ॥ 77 ॥

sarbaŋ devaŋ ॥ sarbaŋ bhevaŋ ॥

sarbaŋ kāle ॥ sarbaŋ pāle ॥ 78 ॥

ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥
ਸਰਬ ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਦੇਵ ਅਭੇਵ ਆਦਿ ਉਦਾਰ ॥
ਸਰਬ ਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਾਲਕ ਸਰਬ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਾਲ ॥
ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਬਿਰਾਜਹੀ ਅਵਧੂਤ ਰੂਪ ਰਸਾਲ ॥੭੯॥
ਨਾਮ ਠਾਮ ਨ ਜਾਤਿ ਜਾ ਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ ਆਦਿ ਅਸੇਖ ॥
ਦੇਸ ਔਰ ਨ ਭੇਸ ਜਾ ਕਰ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ ॥
ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਹੁਇ ਫੈਲਿਓ ਅਨੁਰਾਗ ॥੮੦॥
ਨਾਮ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਪੇਖਤ ਧਾਮ ਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਮਾਨ ਸਦੈਵ ਮਾਨਤ ਤਾਹਿ ॥
ਏਕ ਮੂਰਤਿ ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥
ਖੇਲ ਖੇਲ ਅਖੇਲ ਖੇਲਨ ਅੰਤ ਕੋ ਫਿਰ ਏਕ ॥੮੧॥
ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇਬ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਸੁ ਜਾਨਈ ਕਿੰਹ ਜੇਬ ॥
ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥

rūāl čhād ॥ tav prasād ॥

ād rūp anād mūrat ajon purkh apār ॥
sarb mān trimān dev abhev ād udār ॥
sarb pālak sarb ghālak sarb ko pun kāl ॥
jatr tatr birājhī avdhūt rūp rsāl ॥ 79 ॥
nām ṭhām na jāt jā kar rūp rāg na rekh ॥
ād purkh udār mūrat ajon ād asekh ॥
des ɔr na bhes jā kar rūp rekh na rāg ॥
jatr tatr disā wisā hoe phɛlio anurāg ॥ 80 ॥
nām kām bihīn pekhat dhām hū̃ nɛh jāhe ॥
sarb mān sarbatr mān sadɛv mānat tāhe ॥
ek mūrat anek darsan kīn rūp anek ॥
khel khel akhel khelan āt ko phir ek ॥ 81 ॥
dev bhev na jānhī jih bed ɔr kteb ॥
rūp rāg na jāt pāt su jānaī kīh jeb ॥
tāt māt na jāt jākar janam marn bihīn ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਬੱਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਚਤੁਰ ਚੱਕ ਮਾਨਹੀ ਪੁਰਤੀਨ ॥੯੨॥

ਲੋਕ ਚਉਦਹ ਕੇ ਬਿਖੈ ਜਗ ਜਾਪਹੀ ਜਿੰਹ ਜਾਪ ॥

ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਥਾਪਿਓ ਸਬੈ ਜਿੰਹ ਥਾਪ ॥

ਪਰਮ ਰੂਪ ਪੁਨੀਤ ਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥

ਸਰਬ ਬਿਸ੍ਵ ਰਚਿਓ ਸੁਯੰਭਵ ਗੜਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੯੩॥

ਕਾਲ ਹੀਨ ਕਲਾ ਸੰਜੁਗਤਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸ ॥

ਧਰਮ ਧਾਮ ਸੁ ਭਰਮ ਰਹਿਤ ਅਭੂਤ ਅਲਖ ਅਭੇਸ ॥

ਅੰਗ ਰਾਗ ਨ ਰੰਗ ਜਾ ਕਹ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਨਾਮ ॥

ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਦੁਸਟ ਭੰਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਕਾਮ ॥੯੪॥

ਆਪ ਰੂਪ ਅਮੀਕ ਅਨ ਉਸਤਤਿ ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਵਧੂਤ ॥

ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਸੂਤ ॥

ਅੰਗ ਹੀਨ ਅਭੰਗ ਅਨਾਤਮ ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥

ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸਰਬ ਘਾਇਕ ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੯੫॥

ਸਰਬ ਗੰਤਾ ਸਰਬ ਹੰਤਾ ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੇਖ ॥

ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿੰਹ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ॥

ਪਰਮ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਜਾਕਹਿ ਨੇਤ ਭਾਖਤ ਨਿੱਤ ॥

čakr bakr phirɛ čatur čak mānhī purtīn ॥ 82 ॥

lok čɔdɛh ke bikhɛ jag jāphī jĩh jāp ॥

ād dev anād mūrat thāpio sabɛ jĩh thāp ॥

parm rūp punīt mūrat pūran purkh apār ॥

sarb bisv račio suyãbhav gaṛn bhãjanhār ॥ 83 ॥

kāl hīn kalā sãyugt akāl purkh ades ॥

dharm dhām su bharm rɛhat abhūt a'lakh abhes ॥

ãg rāg na rãg jā kɛh jāt pāt na nām ॥

garb gãjan dusṭ bhãjan mukt dāik kām ॥ 84 ॥

āp rūp amīk an ustat ek purkh avdhūt ॥

garb gãjan sarb bhãjan ād rūp asūt ॥

ãg hīn abhãg anātam ek purkh apār ॥

sarb lāik sarb ghāik sarb ko pritpār ॥ 85 ॥

sarb gãtā sarb hãtā sarb te anbhekh ॥

sarb sāstr na jānhī jĩh rūp rãg ar rekh ॥

parm bed purāṇ jākɛh net bhākhat nit ॥

ਕੋਟਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਆਵਈ ਵਹੁ ਚਿੱਤ ॥੮੬॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ॥

ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਨੰਗ ॥੮੭॥

ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਅਨਾਸ ॥

ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥੮੮॥

ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ॥ ਭਾਨਾਨ ਭਾਨ ॥

ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਪਮਾ ਮਹਾਨ ॥੮੯॥

ਇੰਦ੍ਰਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ॥ ਬਾਲਾਨ ਬਾਲ ॥

ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥ ਕਾਲਾਨ ਕਾਲ ॥੯੦॥

ਅਨਭੂਤ ਅੰਗ ॥ ਆਭਾ ਅਭੰਗ ॥

ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥੯੧॥

ਮੁਨਿ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮ ॥

ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡ ॥੯੨॥

ਆਲਿਸ੍ਯ ਕਰਮ ॥ ਆਦ੍ਰਿਸ੍ਯ ਧਰਮ ॥

koṭ simrit purān sāstr na āvaī wɔh čit ॥ 86 ॥

madhubhār čhãd ॥ tav prasād ॥

gun gan udār ॥ mɛhmā apār ॥

āsan abhãg ॥ upmā anãg ॥ 87 ॥

anbhɔ prakās ॥ nisdin anās ॥

ājān bāh ॥ sāhān sāh ॥ 88 ॥

rājān rāj ॥ bhānān bhān ॥

devān dev ॥ upmā mahān ॥ 89 ॥

ĩndrān ĩdr ॥ bālān bāl ॥

rãkān rãk ॥ kālān kāl ॥ 90 ॥

anbhūt ãg ॥ ābhā abhãg ॥

gat mit apār ॥ gun gan udār ॥ 91 ॥

mun gan pranām ॥ nirbhɛ nikām ॥

at dut pračãḍ ॥ mit gat akhãḍ ॥ 92 ॥

ālisya karm ॥ ādrisya dharm ॥

ਸਰਬਾ ਭਰਣਾਢਯ ॥ ਅਨਡੰਡ ਬਾਢਯ ॥੯੩॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥ ਅਪਾਰੇ ॥੯੪॥
ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀਅੰ ॥ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥੯੫॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਹਰਤਾ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਨੇ ॥੯੬॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭਰਤੀ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਲੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕਾਲੇ ॥੯੭॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਸੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਾਸੇ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਮਾਨਯੈ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨਯੈ ॥੯੮॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਨ ਸੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਨ ਭਿੱਤ੍ਰੈ ॥੯੯॥
ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਕਾਏ ॥ ਅਜਨਮੰ ॥ ਅਜਾਏ ॥੧੦੦॥

sarbā bharṇāḍya ॥ anḍāḍ bāḍhya ॥ 93 ॥

čāčrī chād ॥ tav prasad ॥

gubĩde ॥ mukāde ॥ udāre ॥ apāre ॥ 94 ॥

harīaŋ ॥ karīaŋ ॥ nrināme ॥ akāme ॥ 95 ॥

bhujãg pryāt čhād ॥

čatr čakr kartā ॥ čatr čakr hartā ॥

čatr čakr dāne ॥ čatr čakr jāne ॥ 96 ॥

čatr čakr wartī ॥ čatr čakr bhartī ॥

čatr čakr pāle ॥ čatr čakr kāle ॥ 97 ॥

čatr čakr pāse ॥ čatr čakr wāse ॥

čatr čakr mānyɛ ॥ čatr čakr dānyɛ ॥ 98 ॥

čāčrī chād ॥

na satrɛ ॥ na mitrɛ ॥ na bharmaŋ ॥ na bhitrɛ ॥ 99 ॥

na karmaŋ ॥ na kāe ॥ a'janmaŋ ॥ ajāe ॥ 100 ॥

ਨ ਚਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈਂ ॥ ਪਵਿੱਤ੍ਰੈ ॥੧੦੧॥

ਪ੍ਰਿਥੀਸੈ ॥ ਅਦੀਸੈ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸੈ ॥ ਅਕ੍ਰਿਸੈ ॥੧੦੨॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਥਤੇ ॥

ਕਿ ਆਛਿੱਜ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਭਿੱਜ ਭੇਸੈ ॥

ਕਿ ਆਗੰਜ ਕਰਮੈ ॥ ਕਿ ਆਭੰਜ ਭਰਮੈ ॥੧੦੩॥

ਕਿ ਆਭਿਜ ਲੋਕੈ ॥ ਕਿ ਆਦਿਤ ਸੋਕੈ ॥

ਕਿ ਅਵਧੂਤ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਬਿਭੂਤ ਕਰਨੈ ॥੧੦੪॥

ਕਿ ਰਾਜੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾ ਹੈਂ॥

ਕਿ ਆਸੋਕ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਾ ਅਭਰਨੈ ॥੧੦੫॥

ਕਿ ਜਗਤੰ ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਛਤ੍ਰੰ ਛਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿ ਅਨਭਉ ਅਨੂਪੈ ॥੧੦੬॥

ਕਿ ਆਦਿ ਅਦੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਪਿ ਅਭੇਵ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਚਿੱਤ੍ਰੰ ਬਿਹੀਨੈ ॥ ਕਿ ਏਕੈ ਅਧੀਨੈ ॥੧੦੭॥

ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਰਜ਼ਾਕੈ ॥ ਰਹੀਮੈ ਰਿਹਾਕੈ ॥

ਕਿ ਪਾਕ ਬਿਐਬ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਗ਼ੈਬੁਲ ਗ਼ੈਬ ਹੈਂ ॥੧੦੮॥

na čitrɛ ॥ na mitrɛ ॥ pre hɛ̃ ॥ pwitrɛ ॥ 101 ॥

prithīsɛ ॥ adīsɛ ॥ adrisɛ ॥ akrisɛ ॥ 102 ॥

bhagwatī chãd ॥ tav prasād kathte ॥

ki āčhij desɛ ॥ ki ābhij bhesɛ ॥

ki āgãj karmɛ ॥ ki ābhãj bharmɛ ॥ 103 ॥

ki ābhij lokɛ ॥ ki ādit sokɛ ॥

ki avdhūt barnɛ ॥ ki bibhūt karnɛ ॥ 104 ॥

ki rājaŋ prabhā hɛ̃ ॥ ki dharmaŋ dhujā hɛ̃ ॥

ki āsok barnɛ ॥ ki sarbā abharnɛ ॥ 105 ॥

ki jagtaŋ kritī hɛ̃ ॥ ki čhatraŋ čhatrī hɛ̃ ॥

ki brahmaŋ srūpɛ ॥ ki anbhɔ anūpɛ ॥ 106 ॥

ki ād adev hɛ̃ ॥ ki āp abhev hɛ̃ ॥

ki čitrã bihīnɛ ॥ ki ekɛ adhīnɛ ॥ 107 ॥

ki rozī rzākɛ ॥ rhīmɛ rihākɛ ॥

ki pāk biɛb hɛ̃ ॥ ki gɛbul gɛb hɛ̃ ॥ 108 ॥

ਕਿ ਅਫਵੁਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸ਼ਾਹਾਨ ਸ਼ਾਹ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਕਾਰਨ ਕੁਨਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥੧੦੯॥

ਕਿ ਰਾਜ਼ਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਰਮੰ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਦਲੀ ਹੈਂ ॥੧੧੦॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦਾਨਿਯੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਗਉਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਭਉਨੈ ॥੧੧੧॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਸਾਜੈ ॥੧੧੨॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਲੀਨੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਜਾਹੋ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਭਾਹੋ ॥੧੧੩॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਕਾਲੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਪਾਲੈ ॥੧੧੪॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਹੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਗੰਤਾ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਭੇਖੀ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਪੇਖੀ ॥੧੧੫॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਕਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਸੋਖੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਪੋਖੈ ॥੧੧੬॥

ki afwul gunāh hɛ̃ ॥ ki šāhān šāh hɛ̃ ॥

ki kāran kunĩd hɛ̃ ॥ ki rozī dihãd hɛ̃ ॥ 109 ॥

ki rāzak rahīm hɛ̃ ॥ ki karmaŋ krīm hɛ̃ ॥

ki sarbaŋ kalī hɛ̃ ॥ ki sarbaŋ dalī hɛ̃ ॥ 110 ॥

ki sarbatr mānyɛ ॥ ki sarbatr dāniyɛ ॥

ki sarbatr gɔnɛ ॥ ki sarbatr bhɔnɛ ॥ 111 ॥

ki sarbatr desɛ ॥ ki sarbatr bhesɛ ॥

ki sarbatr rājɛ ॥ ki sarbatr sājɛ ॥ 112 ॥

ki sarbatr dīnɛ ॥ ki sarbatr līnɛ ॥

ki sarbatr jāho ॥ ki sarbatr bhāho ॥ 113 ॥

ki sarbatr desɛ ॥ ki sarbatr bhesɛ ॥

ki sarbatr kālɛ ॥ ki sarbatr pālɛ ॥ 114 ॥

ki sarbatr hãtā ॥ ki sarbatr gãtā ॥

ki sarbatr bhekhī ॥ ki sarbtr pekhī ॥ 115 ॥

ki sarbatr kājɛ ॥ ki sarbatr rājɛ ॥

ki sarbatr sokhɛ ॥ ki sarbatr pokhɛ ॥ 116 ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥੧੧੭॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਧਾਨਿਯੈਂ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਜਾਪਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਥਾਪਿਯੈ ॥੧੧੮॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਭਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਮਾਨੈ ॥

ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੈ ॥੧੧੯॥

ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀਮੈ ॥ ਕਿ ਪਰਮੰ ਫ਼ਹੀਮੈ ॥

ਕਿ ਆਕਲ ਅਲਾਮੈ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਮੈ ॥੧੨੦॥

ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਵਜੂ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਰੁਜੂ ਹੈਂ ॥

ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮੈਂ ॥ ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੈਂ ॥੧੨੧॥

ਗ਼ਨੀਮੁਲ ਸ਼ਿਕਸਤੈ ॥ ਗ਼ਰੀਬੁਲ ਪਰਸਤੈ ॥

ਬਿਲੰਦੁਲ ਮਕਾਨੈਂ ॥ ਜ਼ਮੀਨੁਲ ਜ਼ਮਾਨੈਂ ॥੧੨੨॥

ਤਮੀਜ਼ੁਲ ਤਮਾਮੈਂ ॥ ਰੁਜੂਅਲ ਨਿਧਾਨੈਂ ॥

ਹਰੀਫੁਲ ਅਜੀਮੈਂ ॥ ਰਜ਼ਾਇਕ ਯਕੀਨੈਂ ॥੧੨੩॥

ਅਨੇਕੁਲ ਤਰੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈਂ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥

ਅਜ਼ੀਜ਼ੁਲ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈਂ ॥ ਗ਼ਨੀਮੁਲ ਖ਼ਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥੧੨੪॥

ki sarbatr trāṇɛ ॥ ki sarbatr prāṇɛ ॥

ki sarbatr desɛ ॥ ki sarbatr bhesɛ ॥ 117 ॥

ki sabatr māniyɛ̃ ॥ sdɛwaŋ pradhāniyɛ̃ ॥

ki sarbatr jāpiyɛ ॥ ki sarbatr thāpiyɛ ॥ 118 ॥

ki sarbatr bhānɛ ॥ ki sarbatr mānɛ ॥

ki sarbatr ĩdrɛ ॥ ki sarbatr čãdrɛ ॥ 119 ॥

ki sarbaŋ klīmɛ ॥ ki parmaŋ fahīmɛ ॥

ki ākal alāmɛ ॥ ki sāhib klāmɛ ॥ 120 ॥

ki husnal wajū hɛ̃ ॥ tmāmul rujū hɛ̃ ॥

hmesul slāmɛ ॥ slīkhat mudāmɛ ॥ 121 ॥

gnīmul šīkastɛ ॥ grībul prastɛ ॥

bilãdul mkānɛ ॥ zmīnul zmānɛ ॥ 122 ॥

tmīzul tmāmɛ ॥ rujūal nidhānɛ ॥

hrīful azīmɛ ॥ rzāik yaqīnɛ ॥ 123 ॥

anekul trãg hɛ̃ ॥ abhed hɛ̃ abhãg hɛ̃ ॥

azīzul niwāz hɛ̃ ॥ gnīmul khirāj hɛ̃ ॥ 124 ॥

ਨਿਰੁਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਮੁਕਤਿ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥
ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸੁਜੁਗਤਿ ਸੁਧਾ ਹੈਂ ॥੧੨੫॥
ਸਦੈਵੰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦੀ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥
ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜ ਹੈਂ ॥੧੨੬॥
ਸਮਸਤੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵਲ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥
ਨ੍ਰਿਬਾਧ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਧ ਹੈਂ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੨੭॥
ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸਰੂਪੈ ॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥੧੨੮॥
ਤ੍ਰਿਬਰਗੰ ਤ੍ਰਿਬਾਧੇ ॥ ਅਗੰਜੇ ਅਗਾਧੇ ॥
ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਸਰਬਾ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥੧੨੯॥
ਤ੍ਰਿਭੁਗਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਛਿੱਜ ਹੈਂ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਉਲ ਪ੍ਰਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੦॥
ਨਿਰੁਕਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥
ਬਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੧॥
ਨਿਰੁਕਤਿ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥
ਅਨਉਕਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੨॥

nirukt srūp hɛ̃ ॥ trimukt bibhūt hɛ̃ ॥

prabhugt prabhā hɛ̃ ॥ sujugt sudhā hɛ̃ ॥ 125 ॥

sdevaŋ srūp hɛ̃ ॥ abhedī anūp hɛ̃ ॥

smasto prāj hɛ̃ ॥ sadā sarb sāz hɛ̃ ॥ 126 ॥

smastul slām hɛ̃ ॥ sadɛwal akām hɛ̃ ॥

nribādh srūp hɛ̃ ॥ agādh hɛ̃ anūp hɛ̃ ॥ 127 ॥

oaŋ ād rūpe ॥ anād srūpɛ ॥

anãgī anāme ॥ trībhãgī trikāme ॥ 128 ॥

tribargaŋ tribādhe ॥ agãje agādhe ॥

subhaŋ sarb bhāge ॥ susarbā anurāge ॥ 129 ॥

tribhugt srup hɛ̃ ॥ ačhij hɛ̃ ačhūt hɛ̃ ॥

ki narkaŋ praṇās hɛ̃ ॥ prithīul prawās hɛ̃ ॥ 130 ॥

nirukt prabhā hɛ̃ ॥ sdɛvaŋ sadā hɛ̃ ॥

bibhugt srūp hɛ̃ ॥ prajugt anūp hɛ̃ ॥ 131 ॥

nirukt sadā hɛ̃ ॥ bibhugt prabhā hɛ̃ ॥

anukt srūp hɛ̃ ॥ prajugt anūp hɛ̃ ॥ 132 ॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥੧੩੩॥

ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੩੪॥

ਅਜੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬੈ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਧੂਤ ਹੈਂ ॥੧੩੫॥

ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੧੩੬॥

ਅਭਗਤ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਕਤ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੭॥

ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਅਲਿੱਖ ਹੈਂ ॥ ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ ॥੧੩੮॥

ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥੧੩੯॥

ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੪੦॥

ਅਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦ ਹੈਂ ॥੧੪੧॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗੰਤਾ ॥

ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥੧੪੨॥

ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰਤਾ ॥

ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥੧੪੩॥

čāčrī čhād ॥

abhāg hɛ̃ ॥ anāg hɛ̃ ॥ abhekh hɛ̃ ॥ alekh hɛ̃ ॥ 133 ॥

a'bharm hɛ̃ ॥ a'karm hɛ̃ ॥ anād hɛ̃ ॥ jugād hɛ̃ ॥ 134 ॥

ajɛ hɛ̃ ॥ abɛ hɛ̃ ॥ abhūt hɛ̃ ॥ adhūt hɛ̃ ॥ 135 ॥

anās hɛ̃ ॥ udās hɛ̃ ॥ adhādh hɛ̃ ॥ abādh hɛ̃ ॥ 136 ॥

a'bhgat hɛ̃ ॥ birakt hɛ̃ ॥ anās hɛ̃ ॥ prakās hɛ̃ ॥ 137 ॥

ni'čīt hɛ̃ ॥ su'nīt hɛ̃ ॥ a'likh hɛ̃ ॥ a'dikh hɛ̃ ॥ 138 ॥

alekh hɛ̃ ॥ abhekh hɛ̃ ॥ aḍhāh hɛ̃ ॥ agāh hɛ̃ ॥ 139 ॥

a'sãbh hɛ̃ ॥ a'gãbh hɛ̃ ॥ anīl hɛ̃ ॥ anād hɛ̃ ॥ 140 ॥

a'nit hɛ̃ ॥ su'nit hɛ̃ ॥ ajāt hɛ̃ ॥ ajād hɛ̃ ॥ 141 ॥

čarpaṭ čhād ॥ tav prasād ॥

sarbaŋ hãtā ॥ sarbaŋ gãtā ॥

sarbaŋ khiātā ॥ sarbaŋ giātā ॥ 142 ॥

sarbaŋ hartā ॥ sarbaŋ kartā ॥

sarbaŋ prāṇaŋ ॥ sarbaŋ trāṇaŋ ॥ 143 ॥

ਸਰਬੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਧਰਮੰ ॥
ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਮੁਕਤਾ ॥੧੪੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥
ਅਨੰਗੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੪੫॥
ਪ੍ਰਮਾਥੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ॥
ਅਗਾਧ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੪੬॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥
ਨ੍ਰਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੇ ॥੧੪੭॥
ਨ ਪੋਤ੍ਰੈ ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਸੱਤ੍ਰੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥
ਨ ਤਾਤੈ ਨ ਮਾਤੈ ॥ ਨ ਜਾਤੈ ਨ ਪਾਤੈ ॥੧੪੮॥
ਨ੍ਰਿਸਾਕੰ ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੋ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥
ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ ਹੈਂ ॥੧੪੯॥

sarbaŋ karmaŋ ॥ sarbaŋ dharmaŋ ॥

sarbaŋ jugtā ॥ sarbaŋ muktā ॥ 144 ॥

rsāwal čhād ॥ tav prasād ॥

namo nark nāse ॥ sdɛvaŋ prakāse ॥

anãgaŋ srūpe ॥ abhãgaŋ bibhūte ॥ 145 ॥

pramāthaŋ pramāthe ॥ sadā sarb sāthe ॥

agādh srūpe ॥ nribādh bibhūte ॥ 146 ॥

anãgī anāme ॥ tribhãgī trīkāme ॥

nribhãgī srūpe ॥ sarbãgī anūpe ॥ 147 ॥

na potrɛ na putrɛ ॥ na satrɛ na mitrɛ ॥

na tātɛ na mātɛ ॥ na jātɛ na pātɛ ॥ 148 ॥

nrisākaŋ srīk hɛ̃ ॥ amito amīk hɛ̃ ॥

sdɛvaŋ prabhā hɛ̃ ॥ ajɛ hɛ̃ ajā hɛ̃ ॥ 149 ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਜ਼ਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹਾਜ਼ਰ ਹਜ਼ੂਰ ਹੈਂ ॥
ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥੧੫੦॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ਼ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਚਰਾਗ਼ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜ਼ਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੧॥
ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜ਼ਕ ਰਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥
ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੨॥
ਗ਼ਨੀਮੁਲ ਖ਼ਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗ਼ਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈਂ ॥
ਹਰੀਫ਼ੁਲ ਸ਼ਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਿਰਾਸੁਲ ਫਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥੧੫੩॥
ਕਲੰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥
ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈਂ ॥ ਰਜ਼ਾਇਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੪॥
ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾਂ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾਂ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੫੫॥
ਕਿ ਸਰਬੁਲ ਗਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਰਵੰਨ ਹੈਂ ॥
ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਜੀਜ ਹੈਂ ॥੧੫੬॥
ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈਂ ॥

bhagwatī čhād ॥ tav prasād ॥

ki zāhar zahūr hɛ̃ ॥ ki hāzar hazūr hɛ̃ ॥

hamesul slām hɛ̃ ॥ smastul klām hɛ̃ ॥ 150 ॥

ki sāhib dimāg hɛ̃ ॥ ki husnal čirāg hɛ̃ ॥

ki kāmal krīm hɛ̃ ॥ ki rāzak rahīm hɛ̃ ॥ 151 ॥

ki rozī dihĩd hɛ̃ ॥ ki rāzak rahĩd hɛ̃ ॥

krīmul kmāl hɛ̃ ॥ ki husnal jmāl hɛ̃ ॥ 152 ॥

gnīmul ķhirāj hɛ̃ ॥ grībul niwāz hɛ̃ ॥

hrīful šikan hɛ̃ ॥ hirāsul fikãn hɛ̃ ॥ 153 ॥

klãkaŋ praṇās hɛ̃ ॥ smastul niwās hɛ̃ ॥

agãjul gnīm hɛ̃ ॥ rzāik rahīm hɛ̃ ॥ 154 ॥

smastul zubã̄ hɛ̃ ॥ ki sāhib kirã̄ hɛ̃ ॥

ki narkaŋ praṇās hɛ̃ ॥ bahistul niwās hɛ̃ ॥ 155 ॥

ki sarbul gwãn hɛ̃ ॥ hmesul rwãn hɛ̃ ॥

tmāmul tmīz hɛ̃ ॥ smastul azīz hɛ̃ ॥ 156 ॥

praŋ parm īs hɛ̃ ॥ smastul adīs hɛ̃ ॥

ਅਦੇਸੁਲ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥੧੫੭॥

ਜ਼ਮੀਨੁਲ ਜ਼ਮਾ ਹੈਂ ॥ ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾ ਹੈਂ ॥

ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਜੁਰਅਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੮॥

ਕਿ ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਸੁਬਾਸ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥੧੫੯॥

ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥੧੬੦॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਗੁਨਿ ਗਨ ਮੁਦਾਮ ॥

ਅਰਿ ਬਰ ਅਗੰਜ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ ॥੧੬੧॥

ਅਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਸਲਾਮ ॥

ਹਰਿ ਨਰ ਅਖੰਡ ॥ ਬਰ ਨਰ ਅਮੰਡ ॥੧੬੨॥

ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥

ਗੁਨਿ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮੁਦਾਮ ॥੧੬੩॥

ਅਨਛਿੱਜ ਅੰਗ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥

adesul alekh hɛ̃ ॥ hmesul abhekh hɛ̃ ॥ 157 ॥

zmīnul zamā̃ hɛ̃ ॥ amīkul imā̃ hɛ̃ ॥

krīmul kmāl hɛ̃ ॥ ki jurat jmāl hɛ̃ ॥ 158 ॥

ki ačlaŋ prakās hɛ̃ ॥ ki amito subās hɛ̃ ॥

ki ajab srūp hɛ̃ ॥ ki a'mito bibhūt hɛ̃ ॥ 159 ॥

ki a'mito psā hɛ̃ ॥ ki ātam prabhā hɛ̃ ॥

ki ačlaŋ anãg hɛ̃ ॥ ki amito abhãg hɛ̃ ॥ 160 ॥

madhubhār čhãd ॥ tav prasād ॥

mun man pranām ॥ gun gan mudām ॥

ar bar agãj ॥ har nar prabhãj ॥ 161 ॥

an gan pranām ॥ mun man slām ॥

har nar a'khãḍ ॥ bar nar a'mãḍ ॥ 162 ॥

anbhav anās ॥ mun man prakās ॥

gun gan pranām ॥ jal thal mudām ॥ 163 ॥

ančhij ãg ॥ āsan abhãg ॥

ਉਪਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਦਾਰ ॥੧੬੪॥

ਜਲ ਥਲ ਅਮੰਡ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਅਭੰਡ ॥

ਜਲ ਥਲ ਮਹੰਤ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਬਿਅੰਤ ॥੧੬੫॥

ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਧਰ ਧੁਰਾਸ ॥

ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਏਕੈ ਸਦਾਹੁ ॥੧੬੬॥

ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ॥ ਕਥਨੀ ਅਨਾਦਿ ॥

ਖਲ ਖੰਡ ਖਿਆਲ ॥ ਗੁਰਬਰ ਅਕਾਲ ॥੧੬੭॥

ਘਰ ਘਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਿਤ ਚਰਨ ਨਾਮ ॥

ਅਨਛਿੱਜ ਗਾਤ ॥ ਆਜਿਜ ਨ ਬਾਤ ॥੧੬੮॥

ਅਨਝੰਝ ਗਾਤ ॥ ਅਨਰੰਜ ਬਾਤ ॥

ਅਨਟੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਨਠਟ ਅਪਾਰ ॥੧੬੯॥

ਆਡੀਠ ਧਰਮ ॥ ਅਤਿ ਢੀਠ ਕਰਮ ॥

ਅਣਬ੍ਰਣ ਅਨੰਤ ॥ ਦਾਤਾ ਮਹੰਤ ॥੧੭੦॥

ਹਰਿਬੋਲਮਨਾ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਘਾਲਯ ਹੈਂ ॥

upmā apār ॥ gat mit udār ॥ 164 ॥

jal thal a'mãḍ ॥ dis wis abhãḍ ॥

jal thal mahãt ॥ dis wis biãt ॥ 165 ॥

anbhav anās ॥ dhrit dhar dhurās ॥

ājān bāh ॥ ekɛ sdāh ॥ 166 ॥

oaŋkār ād ॥ kathnī anād ॥

khal khãḍ khiāl ॥ gurbar akāl ॥ 167 ॥

ghar ghar pranām ॥ čit čarn nām ॥

ančhij gāt ॥ ājiz na bāt ॥ 168 ॥

anjhãjh gāt ॥ anrãj bāt ॥

anṭuṭ bhãḍār ॥ anṭhaṭ apār ॥ 169 ॥

āḍīṭh dharm ॥ at dhīṭh karm ॥

aṇbraṇ anãt ॥ dātā mahãt ॥ 170 ॥

haribolmanā čhãd ॥ tav prasād ॥

kruṇālya hɛ̃ ॥ ar ghālya hɛ̃ ॥

ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ਮਹਿ ਮੰਡਨ ਹੈਂ ॥੧੭੧॥

ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥

ਕਲਿ ਕਾਰਣ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਉਬਾਰਣ ਹੈਂ ॥੧੭੨॥

ਧ੍ਰਿਤ ਕੇ ਧ੍ਰਣ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕ੍ਰਣ ਹੈਂ ॥

ਮਨ ਮਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥੧੭੩॥

ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ ਹੈਂ ॥

ਸਰਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥੧੭੪॥

ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਹੈਂ ॥

ਸਰਬੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥੧੭੫॥

ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਸ ਹੈਂ ॥

ਪਰ ਤੇ ਪਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥੧੭੬॥

ਅਜਪਾ ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਥਪਾ ਥਪ ਹੈਂ ॥

ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੭॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰਣਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥

ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀ ਧ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੮॥

ਅਮ੍ਰਿਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥

khal khā̃ḍn hɛ̃ ॥ mɛh mā̃ḍan hɛ̃ ॥ 171 ॥

jagteswar hɛ̃ ॥ parmeswar hɛ̃ ॥

kal kāraṇ hɛ̃ ॥ sarb ubāraṇ hɛ̃ ॥ 172 ॥

dhrit ke dhraṇ hɛ̃ ॥ jag ke kraṇ hɛ̃ ॥

man māniya hɛ̃ ॥ jag jāniya hɛ̃ ॥ 173 ॥

sarbaŋ bhar hɛ̃ ॥ sarbaŋ kar hɛ̃ ॥

sarb pāsiya hɛ̃ ॥ sarb nāsiya hɛ̃ ॥ 174 ॥

kruṇākar hɛ̃ ॥ biswā̃bhar hɛ̃ ॥

sarbeswar hɛ̃ ॥ jagteswar hɛ̃ ॥ 175 ॥

brɛhmā̃ḍas hɛ̃ ॥ khal khā̃ḍas hɛ̃ ॥

par te par hɛ̃ ॥ kruṇākar hɛ̃ ॥ 176 ॥

a'japā jap hɛ̃ ॥ a'thapā thap hɛ̃ ॥

a'kritā krit hɛ̃ ॥ a'mritā mrit hɛ̃ ॥ 177 ॥

a'mrita mrit hɛ̃ ॥ karṇā krit hɛ̃ ॥

a'kritā krit hɛ̃ ॥ dharṇī dhrit hɛ̃ ॥ 178 ॥

amriteswar hɛ̃ ॥ parmeswar hɛ̃ ॥

ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੯॥

ਅਜਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥

ਨਰ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਘਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੦॥

ਬਿਸ੍ੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥

ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੧॥

ਭਵ ਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥

ਰਿਪੁ ਤਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਨ ਹੈਂ ॥੧੮੨॥

ਅਕਲੰ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥

ਕਰਤਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਹੈਂ ॥੧੮੩॥

ਪਰਮਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾਤਮ ਹੈਂ ॥

ਆਤਮ ਬਸ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ ਹੈਂ ॥੧੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥

ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥

ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ ॥

a'krita krit hɛ̃ ॥ a'mritā mrit hɛ̃ ॥ 179 ॥

a'jabā krit hɛ̃ ॥ a'mrita a'mrit hɛ̃ ॥

nar nāik hɛ̃ ॥ khal ghāik hɛ̃ ॥ 180 ॥

biswãbhar hɛ̃ ॥ kruṇālya hɛ̃ ॥

nrip nāik hɛ̃ ॥ sarb pāik hɛ̃ ॥ 181 ॥

bhav bhãjan hɛ̃ ॥ ar gãjan hɛ̃ ॥

rip tāpan hɛ̃ ॥ jap jāpan hɛ̃ ॥ 182 ॥

aklaŋ krit hɛ̃ ॥ sarbā krit hɛ̃ ॥

kartā kar hɛ̃ ॥ hartā har hɛ̃ ॥ 183 ॥

parmātam hɛ̃ ॥ sarbātam hɛ̃ ॥

ātam bas hɛ̃ ॥ jas ke jas hɛ̃ ॥ 184 ॥

bhujãg pryāt čhãd ॥

namo sūraj sūrje namo čãdr čãdre ॥

namo rāj rāje namo ĩdr ĩdre ॥

namo ãdhkāre namo tej teje ॥

ਨਮੋ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬ੍ਰਿੰਦੇ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥੧੯੫॥

ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਤਾਮਸੰ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥

ਨਮੋ ਪਰਮ ਤੱਤੰ ਅਤੱਤੰ ਸਰੂਪੇ ॥

ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥

ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ਨਮੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ ॥੧੯੬॥

ਨਮੋ ਜੁਧ ਜੁਧੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥

ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥

ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤਾ ਨਮੋ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥

ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ਅਨਾਦੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥

ਕਲੰਕਾਰ ਰੂਪੇ ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥

ਨਮੋ ਆਸ ਆਸੇ ਨਮੋ ਬਾਂਕ ਬੰਕੇ ॥

ਅਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥੧੯੮॥

ਏਕ ਅਛਰੀ ਛੰਦ ॥

ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥੧੯੯॥

namo brīd brĩde namo bīj bīje ॥ 185 ॥

namo rājsaŋ tāmsaŋ sā̃t rūpe ॥

namo parm tataŋ atataŋ srūpe ॥

namo yog yoge namo giān giāne ॥

namo mãtr mãtre namo dhiān dhiāne ॥ 186 ॥

namo yudh yudhe namo giān giāne ॥

namo bhoj bhoje namo pān pāne ॥

namo kalɛh kartā namo sā̃t rūpe ॥

namo ĩndr ĩndre ānãdaŋ bibhūte ॥ 187 ॥

klãkār rūpe alãkār alãke ॥

namo ās āse namo bā̃k bãke ॥

abhãgī srūpe anãgī anāme ॥

tribhãgī trikāle anãgī akāme ॥ 188 ॥

ek ačhrī čhãd ॥

ajɛ ॥ alɛ ॥ abhɛ ॥ abɛ ॥ 189 ॥

ਅਭੂ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥੧੯੦॥

ਅਗੰਜ ॥ ਅਭੰਜ ॥ ਅਲੱਖ ॥ ਅਭੱਖ ॥੧੯੧॥

ਅਕਾਲ ॥ ਦਿਆਲ ॥ ਅਲੇਖ ॥ ਅਭੇਖ ॥੧੯੨॥

ਅਨਾਮ ॥ ਅਕਾਮ ॥ ਅਗਾਹ ॥ ਅਢਾਹ ॥੧੯੩॥

ਅਨਾਥੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਮੋਨੀ ॥੧੯੪॥

ਨ ਰਾਗੇ ॥ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨ ਰੂਪੇ ॥ ਨ ਰੇਖੇ ॥੧੯੫॥

ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਗੰਜੇ ॥ ਅਲੇਖੇ ॥੧੯੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥
ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥
ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥
ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥
ਸਦਾ ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ ਸੱਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥
ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥

abhū II ajū II anās II akās II 190 II

agā̃j II abhā̃j II a'lakh II a'bhakh II 191 II

akāl II diāl II alekh II a'bhekh II 192 II

anām II akām II agāh II aḍhāh II 193 II

anāthe II pramāthe II ajonī II amonī II 194 II

na rāge II na rā̃ge II na rūpe II na rekhe II 195 II

a'karmaŋ II a'bharmaŋ II a'gā̃je II a'lekhe II 196 II

bhujā̃g pryāt čhā̃d II

nmastul praṇāme smastul praṇāse II

a'gā̃jul anāme smastul niwāse II

nrikāmaŋ bibhūte smastul srūpe II

kukarmaŋ praṇāsī sudharmaŋ bibhūte II 197 II

sadā sačidānā̃d satraŋ praṇāsī II

krīmul kunīdā smastul niwāsī II

ajāib bibhūte gjāib gnīme II

ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੧੯੮॥

ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥

ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥

ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਿਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥

ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯॥

harīaŋ karīaŋ krīmul rhīme ॥ 198 ॥

čatr čakr wartī čatr čakr bhugte ॥

suyãbhav subhaŋ sarbdā sarb jugte ॥

dukālaŋ praṇāsī diālaŋ srūpe ॥

sadā ãg sãge abhãgaŋ bibhūte ॥ 199 ॥

ANÃD SĀHIB

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥
ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥
ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ੨ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥

rāmkalī mahallā tījā anād

ik oaŋkār satgur prasād ||

anād pɛ̀ā merī māe satgurū mɛ pāiā ||
satgur ta pāiā sɛhaj setī man wajjīā wādā̀īā ||
rāg ratan parwār parīā sabad gāwaṇ āīā ||
sabdo ta gāwo harī kerā man jinī wsāiā ||
kāhɛ nānak anād hoā satgurū mɛ pāiā ||1||

e man meriā tū sadā raho har nāle ||
har nāl raho tū mān mere dūkh sáb wisārṇā ||
ãgīkār ó kare terā kāraj sáb swārṇā ||
sábnā gallā samrath suāmī so kio mano wisāre ||
kahɛ nānak mān mere sadā raho har nāle ||2||

sāče sāhibā kiā nāhī kàr terɛ ||
kàr ta terɛ sáb kič h hɛ jis 'de su pāw'e ||
sadā sift slā́ terī nām man wsāw'e ||

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ੩ ॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ੪ ॥

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ੫ ॥

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

nām jin kɛ man wasiā wāje sabad kànere ॥

kahɛ nānak sačče sāhib kiā nāhī kàr terɛ ॥3॥

sāčā nām merā ādā̀ro ॥

sāč nām adā̀r merā jin pùkkhā sáb gwāīā ॥

kar sā̃t sukh man āe wasiā jin iččhā sáb pujāīā ॥

sadā kurbāṇ kītā gurū wito jis dīā é waḍiāīā ॥

kahɛ nānak suṇo sāto sabad tàro piāro ॥

sāčā nām merā ādā̀ro ॥4॥

wāje pāč sabad tit kàr sabā̀gɛ ॥

kàr sabā̀gɛ sabad wāje kalā jit kàr tā̀rīā ॥

pāč dūt túd was kīte kāl kā̃ṭak māriā ॥

tùr karm pāiā túd jin kɔ se nām har kɛ lāge ॥

kāhɛ nānak tɛ́ sukh hoā tit kàr anhad wāje ॥5॥

sāčī liwɛ bin dé nimāṇī ॥

dé nimāṇī liwɛ bā́jo kiā kare wečārīā ॥

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ੬ ॥

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ੭ ॥

ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥ ੮ ॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥

túd bā́j samrath koe nāhī kripā kar banwārīā ॥

es no hor thāo nāhī sabad lāg swārīā ॥

kāhɛ nānak liwɛ bā́jo kiā kare wečārīā ॥6॥

ānād ānād sáb ko kahɛ ānād gurū te jāṇiā ॥

jāṇiā ānād sadā gur te kripā kare piāriā ॥

kar kirpā kilwikh kaṭṭe giān ãjan sāriā ॥

ãdaró jin kā mó tuṭṭā tin kā sabad saččɛ swāriā ॥

kāhɛ nānak éo ānād hɛ ānād gur te jāṇiā ॥7॥

bābā jis tū 'de soī jan pāwɛ ॥

pāwɛ ta so jan 'de jis no hor kiā karɛ wečāriā ॥

ik pàrm pū̀le phirɛ dέ dis ik nām lāg swāriā ॥

gur parsādī man pὲā nirmal jinā pā̀ṇā pā̀w'e ॥

kāhɛ nānak jis 'de piāre soī jan pāw'e ॥8॥

āwo sãt piārio a'kath kī karɛ kahāṇī ॥

karɛ kahāṇī a'kath kerī kit duārɛ pāīɛ ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥
ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੯ ॥

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥
ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥
ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥
ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੧੧ ॥

tan man tàn sáb sɔp gur ko hukam mãniɛ pāīɛ ॥

hukam mãnio gurū kerā gāwo saččī bāṇī ॥

kahɛ nānak suṇo sãto kathio a'kath kahāṇī ॥9॥

e man čãčalā čaturāī kinɛ na pāiā ॥

čaturāī na pāiā kinɛ tū suṇ mãn meriā ॥

é māiā mónī jin et pàrm pùlāiā ॥

māiā ta mónī tinɛ kītī jin ṭhagɔlī pāīā ॥

kurbaṇ kītā tisɛ wiṭo jin mó mīṭhā lāiā ॥

kahɛ nānak man čãčal čaturāī kinɛ na pāiā ॥10॥

e man piāriā tū sadā sač smāle ॥

é kuṭāb tu je dekhdā čalɛ nāhī terɛ nāle ॥

sāth terɛ čalɛ nāhī tis nāl kio čit lāīɛ ॥

esā kãm mūle na kīčɛ jit ãt pačhotāīɛ ॥

satgurū kā updes suṇ tū howɛ terɛ nāle ॥

kahɛ nānak man piāre tū sadā sač smāle ॥11॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ā'gam agočarā terā ãt na pāiā ॥

ãto na pāiā kinɛ terā āpṇā āp tū jāṇe ॥

'jī jãt sáb khel terā kiā ko ākh wakhāṇ'e ॥

ākhɛ ta wekhɛ sáb tūhɛ jin jagt upāiā ॥

kahɛ nānak tū sadā agãm hɛ terā ãt na pāiā ॥12॥

sur nar mun jan ãmrit khojde so ãmrit gur te pāiā ॥

pāiā ãmrit gur kripā kīnī saččā man wsāiā ॥

'jī jãt sáb túd upāe ik wekh parsaṇ āiā ॥

lab lób ahãkār čūkā satgurū pàlā pȁiā ॥

kahɛ nānak jis no āp tuṭṭhā tin ãmrit gur te pāiā ॥13॥

pàgtā kī čāl nirālī ॥

čālā nirālī pàgtā kerī bikham mārag čalṇā ॥

lab lɔ́b ahãkār taj trisnā bɔ́t nāhī bolṇā ॥

khãnio tikkhī wālo nikkī et mārag jāṇā ॥

gur parsādī jinī āp tajiā har wāsnā smāṇī ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧੪ ॥

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥ ੧੫ ॥

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥
ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥
ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥

ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥
ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

kahɛ nānak čāl pàgtā jugo jug nirālī ॥14॥

jio tū čalāe tiw čalɛ suāmī hor kiā jāṇā guṇ tere ॥

jiv tū čalāe tiwɛ čalɛ jinā mārag pāw'e ॥

kar kirpā jin nām lā'e se har har sadā tìāw'e ॥

jis no kathā suṇāe āpṇī se gurduārɛ sukh pāw'e ॥

kahɛ nānak sačče sāhib jio pā̀wɛ tiwɛ člāw'e ॥15॥

é sohilā sabad suhāwā ॥

sabdo suhāwā sadā sohilā satgurū suṇāiā ॥

é tin kɛ mān wasiā jin tùro likhiā āiā ॥

ik phirɛ kànere karɛ gallā gallī kinɛ na pāiā ॥

kahɛ nānak sabad sohilā satgurū suṇāiā ॥16॥

pwit hoe se janā jinī har tìāiā ॥

har tìāiā pwit hoe gurmukh jinī tìāiā ॥

pwit mātā pitā kuṭāb sɛhat sio pwit sāgat sbāīā ॥

kɛ́de pwit suṇde pwit se pwit jinī mān wsāiā ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੭ ॥

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥
ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥ ੧੮ ॥

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥
ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥
ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

kāhɛ nānak se pwit jinī gurmukh har har tìāiā ॥17॥

karmī sɛ́j na ūpjɛ wiṇ sɛ́jɛ sɛ́sā na jāe ॥

nɛ́ jāe sɛ́sā kitɛ sājam rahe karm kmāe ॥

sɛ́sɛ jīo mlīṇ hɛ kit sājam tòtā jāe ॥

mān tòwo sabad lāgo har sio raho čit lāe ॥

kahɛ nānak gur parsādī sɛ́j upjɛ é sɛ́sā iv jāe ॥18॥

jīo mɛle bā́ro nirmal ॥

bā́ro nirmal jīo ta mɛle tinī janm jūɛ hāriā ॥

é tisnā waḍḍā rog laggā marṇ mano wisāriā ॥

vedā mɛ́ nām uttam so suṇɛ nāhī phirɛ jio betāliā ॥

kahɛ nānak jin sač tajiā kūṛe lāge tinī janm jūɛ hāriā ॥19॥

jīo nirmal bā́ro nirmal ॥

bā́ro ta nirmal jīo nirmal satgur te karṇī kmāṇī ॥

kūṛ kī soe pɔ́čɛ nāhī mansā sač smāṇī ॥

janm ratan jinī khaṭṭiā pàle se waṇjāre ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥

ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥
ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥
ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥ ੨੧ ॥

ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥
ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥
ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ੨੨ ॥

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥

kahɛ nānak jin mãn nirmal sadā rahɛ gur nāle ॥20॥

je ko sikh gurū setī sanmukh howɛ ॥

howɛ ta sanmukh sikh koī jīo rahɛ gur nāle ॥

gur ke čarn hirdɛ tìāe ãtar atmɛ smāle ॥

āp čhaḍ sadā rahɛ parṇɛ gur bin awar na jāṇɛ koe ॥

kahɛ nānak suṇo sãto so sikh sanmukh hoe ॥21॥

je ko gur te wemukh howɛ bin satgur mukt na pāwɛ ॥

pāwɛ mukt na hor thɛ koī puččho bibekīā jāe ॥

anek jūnī pàrm āwɛ wiṇ satgur mukt na pāe ॥

phir mukt pāe lāg čarṇī satgurū sabad suṇāe ॥

kahɛ nānak wīčār dekho wiṇ satgur mukt na pāe ॥22॥

āwo sikh satgurū ke piārio gāwo sačči bāṇī ॥

bāṇī ta gāwo gurū kerī bāṇīā sir bāṇī ॥

jin ko nadar karm howɛ hirdɛ tinā smāṇī ॥

pīwo ãmrit sadā raho har rãg japio sārigpāṇī ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਂ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨੪ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥
ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥
ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥
ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥ ੨੫ ॥

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥
ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥
ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

kahɛ nānak sadā gāwo é saččī bāṇī ॥23॥

satgurū binā hor kaččī hɛ bāṇī ॥

bāṇī ta kaččī satgurū bā́jo hor kaččī bāṇī ॥

kɛ́de kačče suṇde kačče kaččī ākh wkhāṇī ॥

har har nit karɛ rasnā kahiā kačhū na jāṇī ॥

čit jin kā hir lɛā māiā bolan pae rwāṇī ॥

kahɛ nānak satgurū bā́jo hor kaččī bāṇī ॥24॥

gur kā sabad ratãn hɛ hīre jit jṛāo ॥

sabad ratan jit mãn lāgā é hoā smāo ॥

sabad setī man miliā saččɛ lāiā pȁo ॥

āpe hīrā ratan āpe jis no 'de bujȁe ॥

kahɛ nānak sabad ratan hɛ hīrā jit jṛao ॥25॥

siv sakt āp upāe kɛ kartā āpe hukam wartāe ॥

hukam wartāe āp wekhɛ gurmukh kisɛ bujȁe ॥

toṛe bā́dan howɛ mukt sabad mãn wsāe ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ੨੬ ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ
ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ੨੭ ॥

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥
ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥
ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ੨੮ ॥
ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥
ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

gurmukh jis no āp kare so howɛ ekas sio liv lāe ॥

kahɛ nānak āp kartā āpe hukam bujā̀e ॥26॥

simrit sāstra pũn pāp bīčārde tatɛ sār na jāṇī ॥

tatɛ sār na jāṇī gurū bā́jo tatɛ sār na jāṇī ॥

tihī guṇī sãsār pram suttā suttiā rɛṇ wihāṇī ॥

gur kirpā te se jan jāge jinā har man wasiā bolɛ ãmrit bāṇī ॥

kahɛ nānak so tat pāe jis no andin har liv lāgɛ jāgat rɛṇ wihāṇī ॥27॥

māta ke udar mɛ́ pritpāl kare so kio mano wisārīɛ ॥

mano kio wisārīɛ ewaḍ dātā je agan mɛ́ āhār pɔ́čaw'e ॥

os no 'ké pó na sakī jis no āpṇī liv lāw'e ॥

āpṇī liv āpe lāe gurmukh sadā smālīɛ ॥

kahɛ nānak ewaḍ dātā so kio mano wisārīɛ ॥28॥

jɛsī agan udar mɛ́ tɛsī bāhar māiā ॥

māiā agan sáb ikko jehī kartɛ khél rčāiā ॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ

ਪਾਇਆ ॥ ੨੯ ॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੩੦ ॥

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥

ja tis pā̀ṇā tā jāmiā parwār pàlā pā̀iā ॥

liv čhuṛkī laggī trisnā māiā amar wartāiā ॥

é māiā jit har wisrɛ mớ upjɛ pā̀o dūjā lāiā ॥

kahɛ nānak gur parsādī jinā liv lāgī tinī wiče māiā pāiā ॥29॥

har āp amolak hɛ mul na pāiā jāe ॥

mul na pāiā jāe kisɛ wiṭo rahe lok willāe ॥

ɛsā satgur je milɛ tis no sir sɔpīɛ wičo āp jāe ॥

jis dā jīo tis mil rahɛ har wasɛ man āe ॥

har āp amolak hɛ pā̀g tinā ke nānakā jin har palɛ pāe ॥30॥

har rās merī man waṇjārā ॥

har rās merī man waṇjārā satgur te rās jāṇī ॥

har har nit japio jīo lāhā khaṭio dihā̄ṛī ॥

é tàn tinā miliā jin har āpe pā̀ṇā ॥

kahɛ nānak har rās merī man hoā waṇjārā ॥31॥

ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩੨ ॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ੩੩ ॥

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥
ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥
ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥
ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥

e rasnā tū an ras rāč rahī terī piās na jāe ||

piās na jāe hort kitɛ jičar har ras pallɛ na pāe ||

har ras pāe pallɛ pīɛ har ras bɔ́ṛ na trisna lāgɛ āe ||

ɛ́ har rās karmī pāīɛ satgur milɛ jis āe ||

kahɛ nānak hor an ras sáb wīsre jā har wasɛ man āe ||32||

e srīrā meriā har tum mɛ́ jot rakkhī tā tū jag mɛ́ āiā ||

har jot rakkhī túd wič tā tū jag mɛ́ āiā ||

har āpe mātā āpe pitā jin jīo upāe jagt dikhāiā ||

gur parsādī bújjiā tā čalt hoā čalt nadrī āiā ||

kahɛ nānak srist kā mūl račiā jot rakhī tā tū jag mɛ́

āiā ||33||

man čāo pɛ̀ā práb āgam suṇiā ||

har mãgal gāo sakhī grɛ́ mãdar baṇiā ||

har gāo mãgal nit sakhie sog dūkh na wiāp'e ||

gur čarn lāge din sbȁge āpṇā pir jāp'e ||

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥ ੩੪ ॥

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥

ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥
ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥

anhat bāṇī gur sabad jāṇī har nām har ras pògo ॥

kahɛ nānak pra̒b āp miliā karṇ kāraṇ jogo ॥34॥

e srīrā meriā is jag mɛ̃ āe kɛ kiā tu̒d karm kmāiā ॥

ki karm kmāiā tu̒d srīrā jā tū jag mɛ̃ āiā ॥

jin har terā račan račiā so har man na wsāiā ॥

gur parsādī har mãn wasiā pūrab likhiā pāiā ॥

kahɛ nānak é srīr parwāṇ hoā jin satgur sio čit lāiā ॥35॥

e netro merio har tum mɛ̃ jot tàrī har bin awar na dekho koī ॥

har bin awar na dekho koī nadrī har nihāliā ॥

é wis sãsār tum dekhde é har kā rūp hɛ har rūp nadrī āiā ॥

gur parsādī bu̒jjiā jā wekhā har ik hɛ har bin awar na koī ॥

kahɛ nānak é netra ā̃d se satgur miliɛ dib drisṭ hoī ॥36॥

é srawṇo merio sācɛ sunṇɛ no paṭhāe ॥

sāčɛ sunṇɛ no paṭhāe srīr lāe suṇo sat bāṇī ॥

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥
ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥
ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ੩੮ ॥

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥
ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥
ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥
ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥ ੩੯ ॥

jit suṇī man tan hariā hoiā rasnā ras smāṇī ॥

sač a'lakh wiḍāṇī tā kī gat kahī na jāe ॥

kahɛ nānak ãmrit nām suṇo pawitr howo sāčɛ sunṇɛ no paṭhāe ॥37॥

har jīo guphā ãdar rakh kɛ wājā pawaṇ wjāiā ॥

wjāiā wājā pɔṇ nɔ duāre pargaṭ kīe daswā gupt rkhāiā ॥

gurduārɛ lāe pȁwnī iknā daswā duār dikhāiā ॥

tɛ́ anek rūp nāo naw níd tis dā ãt na jāī pāiā ॥

kahɛ nānak har piārɛ jīo guphā ãdar rakh kɛ wājā pawaṇ wjāiā ॥38॥

é sāčā sohilā sāčɛ kàr gāwo ॥

gāwo ta sohilā kàr sāčɛ jitthɛ sadā sač tìāw'e ॥

saččo tìāwɛ jā túd pȁwɛ gurmukh jinā bujȁw'e ॥

e sač sábnā kā khasm hɛ jis bakhse so jan pāw'e ॥

kahɛ nānak sač sohilā saččɛ kàr gāw'e ॥39॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥

anad suṇo waḍpā̀gīo sagal mnorth pūre ॥

pārbrám prábpāiā utre sagal wisūre ॥

dūkh rog sãtāp utre suṇī saččī bāṇī ॥

sãt sājan pàe sarse pūre gur te jāṇī ॥

suṇte punīt kɛ́te pwit satgur rahiā pàrpūre ॥

binwãt nānak gur čarṇ lāge wāje anhad tūre ॥40॥ 1॥

RƐ́RĀS

ਰਹਰਾਸਿ

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਕੇਰੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

rέrās

so dar rāg āsā mahallā pέlā

ik oaŋkār satgur prasād ॥

so dar terā kehā so kàr kehā jit bέ sarb smāle ॥

wāje tere nād anek asãkhā kete tere wāwaṇhāre ॥

kere tere rāg parī sio kahīɛ kete tere gāwaṇhāre ॥

gāwan túdno pawaṇ pāṇī bɛsãtar gāwɛ rājā tàrm duāre ॥

gāwan túdno čit gupt likh jāṇan likh likh tàrm bīčāre॥

gāwan túdno īsar brámā devī sohan tere sadā swāre॥

gāwan túdno ĩdr ĩdrāsaṇ bɛṭhe devtiā dar nāle ॥

gāwan túdno síd smā́dī ãdar gāwan túdno sā́d bīčāre ॥

gāwan túdno jatī satī sãtokhī gāwan túdno wīr krāre ॥

gāwan túdno pãḍit páṛn rakhisur jug jug vedā nāle ॥

gāwan túdno mṓṇīā man mohan surg mač̌h pɛāle ॥

gāwan túdno ratan upāe tere aṭhsaṭh tīrath nāle ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥

gāwan túdno jód mahābal sūrā gāwan túdno khāṇī čāre ॥

gāwan túdno khā̃ḍ mā̃ḍal brámā̃ḍā kar kar rakkhe tere tā̀re ॥

seī túdno gāwan jo túd pā̀wan ratte tere pàgt rsāle ॥

hor kete túdno gāwan se mɛ čit na āwan nānak kiā bīčāre ॥

soī soī sadā sač sāhib sāčā sāčī nāī ॥

hɛ bī̀ hosī jāe na jāsī račnā jin račāī ॥

rā̃gī rā̃gī pā̀tī kar kar jinsī māiā jin upāī ॥

kar kar dekhɛ kītā āpṇā jio tis dī waḍiāī ॥

jo tis pā̀wɛ soī karsī phir hukam na karṇā jāī ॥

so pātsāho sāhā pat sāhib nānak rɛ́ṇ rjāī ॥1॥

āsā mahallā pɛ́lā ॥

suṇ waḍḍā ākhɛ sáb koi ॥

kewaḍ waḍḍā ḍīṭhā hoe ॥

kīmat pāe na kahiā jāe ॥

kɛ́ṇɛ wāle tere rahe smāe ॥1॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥ ੩ ॥

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

waḍḍe mere sāhibā gɛhar gãbı̀rā guṇī gahīrā ॥

koe na jāṇɛ terā ketā kewaḍ čīrā ॥1॥ rahāo॥

sáb surtī mil surt kmāī ॥

sáb kīmat mil kīmat pāī ॥

giān tìānī gur gurhāī ॥

kɛ́ṇ na jāī terī til waḍiāī ॥2॥

sáb sat sáb tap sáb čãgiāīā ॥

síddā purkhā kīā waḍiāīā ॥

túd wiṇ síddī kinɛ na pāīā ॥

karm milɛ nāhī ṭhāk rahāīā ॥3॥

ākhaṇ wālā kiā wečārā ॥

siphtī pàre tere pā̀ḍārā ॥

jis tū 'dé tisɛ kiā čārā ॥

nānak sač swāraṇhārā ॥4॥2॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥

ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥ ੧ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥

āsā mahallā pɛ́lā॥

akhā jīwā wisarɛ mar jāo ॥

ākhaṇ ɔkhā sāčā nāo ॥

sāče nām kī lāgɛ pū̀kh ॥

ut pū̀khɛ khāe čalīɛ dūkh ॥1॥

so kio wisarɛ merī māe ॥

sāčā sāhib sāčɛ nāe ॥1॥rahāo ॥

sāče nām kī til waḍiāī ॥

ākh thakke kīmat nahī pāī ॥

je sáb mil kɛ ākhaṇ pāhe ॥

waḍḍā na howɛ kā̀ṭ na jāe ॥2॥

nā ó marɛ na howɛ sog ॥

dedā rahɛ na čūkɛ pòg ॥

guṇ eho hor nāhī koe ॥

na ko hoā nā ko hoe ॥3॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ

ਰਹਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੨ ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥ ੩ ॥

jewaḍ āp tewaḍ terī dāt ॥

jin din kar kɛ kītī rāt ॥

khasm wisārɛ te kamjāt ॥

nānak nāwɛ bā́j snāt ॥4॥3॥

rāg gūjarī mahallā čɔthā ॥

har ke jan satgur sat purkhā bino karo gur pās ॥

ham kīre kirm satgur sarṇāī kar dɛā nām pargās ॥1॥

mere mīt gurdev mo ko rām nām pargās ॥

gurmat nām merā prān skhāī har kīrat hamrī rɛ́rās ॥1॥ rahāo॥

har jan ke waḍ pǎg wḍere jin har har sárdā har piās ॥

har har nām milɛ triptāsɛ mil sāgat guṇ pargās ॥2॥

jin har har har ras nām na pāiā te pǎghīṇ jam pās ॥

jo satgur sarṇ sãgat nahī āe trìg jīwe trìg jīwās ॥3॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥ ੨ ॥

ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

jin har jan satgur sãgat pāī tin tùr mastak likhiā likhās ॥

tàn tần satsãgat jit har ras pāiā mil jan nānak nām pargās ॥4॥4॥

rāg gūjarī mahallā pãjwầ ॥

kāhe re man čitwɛ uddam jā āhar har jīo pariā ॥

sɛl patthar mɛ́ jãt upae tā ka rijak āgɛ har tàriā ॥1॥

mere mā́do jī satsãgat mile so tariā ॥

gur parsād parm pad pāiā sūke kāsṭ hariā ॥1॥rahāo ॥

janan pitā lok sut banitā koe na kis kī tàriā ॥

sir sir rijak sãbāhe thākur kahe man pɔ̀ kariā॥2॥

ūḍe ūḍ āwɛ sɛ kosā tis pāčhɛ bačre čhariā ॥

tin kawaṇ khlāwɛ kawaṇ čūgāwɛ man mɛ́ simran kariā ॥3॥

sáb nidần das asṭ sidần thākur kar tal tàriā ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ

ਅਪਾਰਾ ॥

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧ ॥

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੨ ॥

jan nānak bal bal sad bal jāīɛ terā ãt na pārāwariā ॥4॥5॥

rāg āsā mahallā čɔthā so purkh

ik oaŋkār satgur prasād ॥

so purkh nirãjan har purkh nirãjan har a'gamā a'gam apārā ॥

sáb tìāwɛ sáb tìāwɛ túd jī har sačče sirjaṇhārā ॥

sáb 'jī tumāre jī tũ jīā kā dātārā ॥

har tìāwo sãto jī sáb dūkh wisāraṇhārā ॥

har āpe ṭhākur har āpe sewak jī kiā nānak jãt wičārā ॥1॥

tũ kàṭ kàṭ ãtar sarb nirãtar jī har eko purkh smāṇā ॥

ik dāte ik pèkhārī jī sáb tere čoj wiḍāṇā ॥

tũ āpe dātā āpe pùgtā jī hɔ túd bin awar na jāṇā ॥

tũ pārbrám beãt beãt jī tere kiā guṇ ākh wkhāṇā ॥

jo sewɛ jo sewɛ túd jī jan nānak tin kurbāṇā ॥2॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ
ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ
ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

har tìāwɛ har tìāwɛ túj jī se jan jug mɛ́ sukhwāsī ॥

se mukt se mukt paè jin har tìāiā jī tin tūṭī jam kī phāsī ॥

jin nirpɔ̀ jin har nirpɔ̀ tìāiā jī tin kā pɔ̀ sáb gwāsī ॥

jin sewiā jin sewiā merā har jī te har har rūp smāsī ॥

se tə̃̀n se tə̃̀n jin har tìāiā jī jan nānak tin bal jāsī ॥3॥

terī pàgt terī pàgt pə̃̀ḍār jī pàre beāt beātā ॥

tere pàgt tere pàgt slāhan túd jī har anik anek anãtā ॥

terī anik terī anik karɛ har pūjā jī tap tāpɛ
japɛ beātā ॥

tere anek tere anek páṛɛ bɔ́ simrit sāst jī kar kiriā

khaṭ karm krãtā ॥

se pàgt se pàgt pàle jan nānak jī jo pə̃̀wɛ mere har
pàgwãtā ॥4॥

tũ ād purkh aprãpar kartā jī túd jewaḍ awar na koī ॥

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥
ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥
ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥
ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥ ੨ ॥

tū̃ jug jug eko sadā sadā tū̃ eko jī tū̃ néčal kartā soī ॥

túd āpe pầwɛ soī wartɛ jī tū̃ āpe kare su hoī ॥

túd āpe srisṭ sáb upāī jī túd āpe sirj sáb goī ॥

jan nānak guṇ gāwɛ karte ke jī jo sábsɛ kā jāṇoī ॥5॥1॥

āsā mahallā čɔthā ॥

tū̃ kartā sačiār mɛḍā sāī̃ ॥

jo tɔ pầwɛ soī thīsā jo tū̃ dé soī hɔ pāī ॥

sáb terī tū̃ sábnī tìāiā ॥

jis no kripā karɛ tin nām ratan pāiā ॥

gurmukh lɑ́dā manmukh gwāiā ॥

túd āp wičhoṛiā āp milāiā ॥1॥

tū̃ darīāo sáb túj hī māhe ॥

túj bin dūjā koī nāhe ॥

'jī jāt sáb terā khél ॥

wiyog mil wičhuṛiā sājogī mel ॥2॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

jis no tū jāṇāe soī jan jāṇɛ ॥

har guṇ sad hi ākh wkhāṇɛ ॥

jin har sewiā tin sukh pāiā ॥

sɛ́je hī har nām smāiā ॥3॥

tū āpe kartā terā kīā sáb hoe ॥

túd bin dūjā awar na koe ॥

tū kar kar wekhɛ jāṇɛ soe ॥

jan nānak gurmukh pargaṭ hoe ॥4॥2॥

āsā mahallā pɛ́lā ॥

tit sarwarṛɛ paìle niwāsā pāṇī pāwak tinɛ kīā ॥

pãkaj mɔ́ pag nahī čālɛ ham dekhā tɛ́ ḍūbīale ॥1॥

man ek na četas mūṛ manā ॥

har bisrat tere guṇ galiā ॥1॥ rahāo ॥

nā hɔ jatī satī nahī páṛiā mūrakh múgadā janam pɛ̀ā ॥

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥

ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ੧ ॥

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

praṇwat nānak tin kī sarṇā jin tū nāhī wīsariā ॥2॥3॥

āsa mahallā pãjwā̃ ॥

paı̃ parāpat mānukh dehurīā ॥

gobı̃d milaṇ kī é terī barīā ॥

awar kāj terɛ kitɛ na kām ॥

mil sā̃d sãgat pàj kewal nām ॥1॥

srãjām lāg pàwjal tarn kɛ ॥

janam brithā jāT rãg māiā kɛ ॥1॥rahāo॥

jap tap sãjam tàrm na kmāiā ॥

sewā sā̃d na jāniā har rāiā ॥

kɔ́ nānak ham nīč krãmā ॥

sarṇ pare kī rākho sarmā ॥2॥4॥

॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਚਿਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥

ਤਵ ਚਰਨਨ ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥

ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥

ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥

ਮੋ ਰੱਛਾ ਨਿਜ ਕਰ ਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥

ਸਭ ਬੈਰਨ ਕੋ ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥

ਤੋਰ ਭਜਨ ਕੀ ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥ ੩ ॥

ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਿਯਾਊਂ ॥

॥ čɔpaī ॥

hamrī karo hāth dɛ raččhā ॥

pūran hoe čit kī iččhā ॥

tav čarnan man rahɛ hmārā ॥

apnā jān karo pritpārā ॥1॥

hamre dusṭ sabhɛ tum ghāwo ॥

āp hāth dɛ mohe bačāwo ॥

sukhī basɛ moro parīwārā ॥

sewak sikh sabhɛ kartārā ॥2॥

mo raččhā nij kar dɛ kariyɛ ॥

sabh bɛran ko āj sãghariyɛ ॥

pūran hoe hmāri āsā ॥

tor bhajan kī rahɛ piāsā ॥3॥

tumhe čhāḍ koī awar na dhyāū̃ ॥

ਜੋ ਬਰ ਚਹੋਂ ਸੁ ਤੁਮ ਤੇ ਪਾਊਂ ॥

ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ਤਾਰੀਅਹਿ ॥

ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ॥ ੪ ॥

ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥

ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਰਿਯੈ ॥

ਹੂਜੋ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥ ੫ ॥

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਪਿਯਾਰੇ ॥

ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥

ਤੁਮਹੋ ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥ ੬ ॥

ਕਾਲ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥

ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥

ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰ ਬਿਸਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥

jo bar čahõ su tum te pāū̃ ॥

sewak sikh hmāre tārīɛ ॥

čun čun satr hmāre mārīɛ ॥4॥

āp hāth dɛ mujhɛ ubariyɛ ॥

marn kāl kā trās niwariyɛ ॥

hūjo sadā hmāre paččhā॥

sri asidhuj jū karyo raččhā ॥5॥

rākh leho mohe rākhanhāre ॥

sāhib sãt sahāe piyāre॥

dīn bãdh dusṭan ke hãtā॥

tumho puri čatur das kãtā॥6॥

kāl pāe brahmā bap dharā॥

kāl pāe sivjū awtarā ॥

kāl pāe kar bisn prakāsā ॥

ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥ ੭ ॥

ਜਵਨ ਕਾਲ ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਓ ॥

ਬੇਦਰਾਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਓ ॥

ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ॥ ੮ ॥

ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥

ਦੇਵ ਦੈਤ ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥

ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੯ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥

ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥

ਸਿਵਕਨ ਕੋ ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ ॥

ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਓ ॥ ੧੦ ॥

ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਨਤ ॥

ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ ॥

sakl kāl kā kīā tmāsā ॥7॥

jawan kāl yogī siv kīo ॥

bedrāj brahmā jū thīo ॥

jawan kāl sabh lok swārā ॥

namskār hɛ tāhe hmārā ॥8॥

jawan kāl sabh jagt banāyo ॥

dev dɛt jaččhan upjāyo ॥

ād ãt ekɛ avtārā ॥

soī gurū samjhiyo hmārā ॥9॥

namskār tis hī ko hmārī ॥

sakl prajā jin āp swārī ॥

sivkan ko sivgun sukh dīo ॥

satran ko pal mo badh kīo ॥10॥

ghaṭ ghaṭ ke ãtar kī jānat ॥

bhale bure kī pīr pčhānat ॥

ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥

ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਫੂਲਾ ॥ ੧੧ ॥

ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥

ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਖੀ ॥

ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈਂ ॥

ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈਂ ॥ ੧੨ ॥

ਜਬ ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥

ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥

ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥ ੧੩ ॥

ਜੇਤੇ ਬਦਨ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥

ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂਝ ਉਚਾਰੈ ॥

ਤੁਮ ਸਭਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥

ਜਾਨਤ ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰ ਆਲਮ ॥ ੧੪ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰ ਨਿਰਲੰਭ ॥

čīṭī te kūčar asthūlā॥

sabh par kripā drisṭ kar phūlā ॥11॥

sãtan dukh pāe te dukhī ॥

sukh pāe sādhan ke sukhī ॥

ek ek kī pīr pčhānɛ ॥

ghaṭ ghaṭ ke paṭ paṭ kī jānɛ ॥12॥

jab udkarkh karā kartārā ॥

prajā dhart tab deh apārā ॥

jab ākarkh kart ho kabhū̃ ॥

tum mɛ milt deh dhar sabhhū̃ ॥13॥

jete badan srisṭ sabh dhārɛ ॥

āp āpnī būjh učārɛ ॥

tum sabhhī te rɛhat nirālam ॥

jānat bed bhed ar ālam ॥14॥

nirãkār nribikār nirlãbh ॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥

ਤਾ ਕਾ ਮੂੜ੍ਹ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥

ਜਾ ਕੌ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੧੫ ॥

ਤਾ ਕੌ ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥

ਮਹਾ ਮੂੜ੍ਹ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥

ਮਹਾਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥ ੧੬ ॥

ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇਤੀ ॥

ਬਰਨਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥

ਤੁਮਰਾ ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥

ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥

ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥

ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀ ਭੂਪਾ ॥

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥

ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥ ੧੮ ॥

ād anīl anād asãbh ॥

tā kā mūṛh učārat bhedā॥

jā kɔ bhev na pāwat bedā ॥15॥

tā kɔ kar pāhan anumānat ॥

mahā mūṛh kač̌h bhed na jānat ॥

mahādev kɔ kɛhat sadā siv ॥

nirãkār kā čīnat nɛh bhiv ॥16॥

āp āpnī budh hɛ jetī ॥

barnat bhin bhin tuhe tetī ॥

tumrā lakhā na jāe psārā ॥

keh bidh sajā pratham sãsārā ॥17॥

ekɛ rūp anūp srūpā ॥

rãk bhyo rāv kahī bhūpā ॥

ãḍaj jeraj setaj kīnī ॥

utbhaj khān bahur rač dīnī ॥18॥

ਕਹੂੰ ਫੂਲ ਰਾਜਾ ਹ੍ਵੈ ਬੈਠਾ ॥

ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ ਭਿਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥

ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥ ੧੯ ॥

ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥

ਸਿੱਖ ਉਬਾਰਿ ਅਸਿੱਖ ਸੰਘਰੋ ॥

ਦੁਸ਼ਟ ਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥

ਸਕਲ ਮਲੇਛ ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥

ਜੇ ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥

ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਖਿਤ ਹ੍ਵੈ ਮਰੇ ॥

ਪੁਰਖ ਜਵਨ ਪਗ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥

ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥

ਜੋ ਕਲਿ ਕੋ ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐ ਹੈ ॥

ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ ਐਹੈ ॥

ਰੱਛਾ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥

kahū̃ phūl rājā hɛ bɛṭhā ॥

kahū̃ simṭ bhyo sãkar ikɛṭhā ॥

sagrī srisṭ dikhāe ač̃ãbhav ॥

ād jugād srūp suyãbhav ॥19॥

ab rač̃č̃hā merī tum karo ॥

sikh ubār a'sikh sãghro ॥

dušṭ jite uṭhwat utpātā ॥

sakl mlečh karo raṇ ghātā ॥20॥

je asidhuj tav sarnī pare ॥

tin ke dušṭ dukhit hɛ mare ॥

purkh jawan pag pare tihāre ॥

tin ke tum sãkaṭ sabh ṭāre ॥21॥

jo kal ko ik bār dhiɛ hɛ ॥

ta ke kāl nikṭ nɛh ɛhɛ ॥

rač̃č̃hā hoe tāhe sabh kālā ॥

ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋ ॥

ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨਕ ਮੋ ਹਰਿਹੋ ॥

ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਘਰ ਮੋ ਸਭ ਹੋਈ ॥

ਦੁਸ਼ਟ ਛਾਹ ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥

ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥

ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥

ਜਿਨ ਨਰ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥

ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥ ੨੪ ॥

ਖੜਗ ਕੇਤ ਮੈ ਸਰਣਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥

ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥

ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥

ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥ ੨੫ ॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥

ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀਂ ਆਨਯੋ ॥

dusṭ arisṭ ṭarẽ tatkālā ॥22॥

kripā drisṭ tan jāhe ni'hariho ॥

tā ke tāp tank mo hariho ॥

ridh sidh ghar mo sabh hoī ॥

dusṭ čhāh čhwɛ sakɛ na koī ॥23॥

ek bar jin tumɛ sãbhārā ॥

kāl phās te tāhe ubārā ॥

jin nar nām tihāro kahā ॥

dārid dusṭ dokh te rahā ॥24॥

khaṛg ket mɛ sarṇ tihārī ॥

āp hāth dɛ leho ubārī ॥

sarb ṭhɔr mo 'ho sahāī ॥

dusṭ dokh te leho bčāī ॥25॥

swɛyā ॥

pā̃e gahe jab te tumre tab te koū ā̃kh tare nāhī̃ ānyo ॥

ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭੈ ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈਂ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ ਸਭ ਤੋਹਿ
ਬਖਾਨਯੋ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਹਿਓ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥
ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥
ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

rām rahīm purān kurān anek kahɛ̃ mat ek na mānyo ॥

sīmrit sāstra bed sabhɛ bɔh bhed kahɛ̃ ham ek na jānyo॥

srī asipan kripā tumrī kar mɛ na kahyo sabh tohe bakhanyo ॥

dohrā ॥

sagal duār kɔ čhād kɛ gahio tuhāro duār ॥

bā̃he gahe kī lāj as gobĩd dās tuhār ॥

rāmkalī mahallā tījā anād ॥

ik oaŋkār satgur prasād ॥

anād pɛ̇ā merī māe satgurū mɛ pāiā ॥

satgur ta pāiā sɛhaj setī man wajiā wādȁīā ॥

rāg ratan parwār parīā sabad gāwaṇ āīā ॥

sabdo ta gāwo harī kerā man jinī wasāiā ॥

kahɛ nānak anād hoā satgurū mɛ pāiā ॥1॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥
ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ੨ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥
ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ੩ ॥
ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥
ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥
ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥

e man meriā tū sadā raho har nāle ॥

har nal raho tū man mere dūkh sáb wisārṇā ॥

ãgīkār ó kare terā kāraj sáb swārṇā ॥

sábnā gallā samrath suāmī so kio mano wisāre ॥

kahɛ nānak mãn mere sadā raho har nāle ॥2॥

sāče sāhibā kiā nāhī kàr terɛ ॥

kàr ta terɛ sáb kič̌h hɛ jis dé so pāwe ॥

sadā sift slā́ terī nām man wsāwe ॥

nām jin kɛ man wasiā wāje sabad kànere॥

kahɛ nānak sačče sāhib kiā nāhī kàr terɛ ॥3॥

sāčā nām merā ādā̀ro ॥

sāč nām adā̀r merā jin pùkkhā sáb gwāīā ॥

kar sā̃t sukh man āe wasiā jin iččhā sáb pujāīā ॥

sadā kurbāṇ kītā gurū wito jis dīā é waḍiāīā ॥

kahɛ nānak suṇo sãto sabad tàro piāro ॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ੪ ॥

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ੫ ॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ॥

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥

ਸਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥

sāčā nām merā ādàro ॥4॥

wāje pāč sabad tit kàr sabā̀gɛ ॥

kàr sabā̀gɛ sabad wāje kalā jit kàr tàrīā ॥

pāč dūt tứd was kīte kāl kāṭāk māriā ॥

tùr karm pāiā tứd jin kɔ se nām har kɛ lāge ॥

kahɛ nānak tɛ́ sukh hoā tit kàr anhad wāje ॥5॥

anad suṇo waḍpā̀gīo sagal manorth pūre ॥

pārbrám práb pāiā utre sagal wisūre ॥

dūkh rog sātap utre suṇī saččī bāṇī ॥

sāt sājan paè sarse pūre gur te jāṇī ॥

suṇte punīt kɛ́te pwit satgur rahiā pàrpūre ॥

binwāt nānak gur čarṇ lāge wāje anhad tūre ॥40॥1॥

mūdāwṇī mahallā pājwā̃ ॥

thāl wič tīn wastū paīo sat sātokh wīčāro ॥

āmrit nām ṭhākur kā paio jis kā sábs adàro ॥

ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥

ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥

ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥

ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥

je ko khāwɛ je ko pũ̀čɛ tis kā hoe udā̀ro ॥

é wast tajī nɛ́ jāī nit nit ur tā̀ro ॥

tam sãsār čarn lag tarīɛ sáb nānak brám psāro ॥1॥

slok mahallā pãjwā̃ ॥

terā kītā jāto nāhī mɛno jog kītoī ॥

mɛ nirguṇiāre ko guṇ nāhī āpe tars pɛoī ॥

tars pɛā mérāmat hoī satgur sajjaṇ miliā ॥

nānak nām milɛ tā̃ jīwā̃ tan man thīwɛ hariā ॥1॥

SOHILĀ

ਸੋਹਿਲਾ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ੧ ॥
ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ੨ ॥
ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥
ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ੩ ॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੁ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥
ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

sohilā

rāg gɔṛī dīpkī mahallā pɛ́lā

ikoaŋkār satgur prasād ॥

jɛ kàr kīrat ākhīɛ karte kā hoe bīčāro ॥

tit kàr gāwo sohilā siwro sirjaṇhāro ॥

tum gāwo mere nirpɔ̀ kā sohilā ॥

hɔ wārī jit sohilɛ sadā sukh hoe ॥1॥rahāo ॥

nit nit jīaṛe smālīan dekhɛgā dewaṇhār ॥

tere dānɛ kīmat nā pawɛ tis dāte kawaṇ sumār ॥2॥

sãbat sāhā likhiā mil kar pāwo tel ॥

deho sajjaṇ asīsaṛīā jio howɛ sāhib sio mel ॥3॥

kàr kàr eho pāhučā saddaṛe nit pwãn ॥

saddaṇhārā simrīɛ nānak se dé āwãn ॥4॥1॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥ ੧ ॥

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥

ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

rāg āsā mahallā pɛ́lā ॥

'čhe kȁr 'čhe gur 'čhe updes ॥

gur gur eko wes anek ॥1॥

bābā jɛ kȁr karte kīrat hoe ॥

so kȁr rākh wḍāī toe ॥1॥rahāo ॥

wisue časiā kȁṛīā pɛ́rā thittī wārī māho hoā ॥

sūraj eko rut anek ॥

nānak karte ke kete wes ॥2॥2॥

rāg tȁnāsarī mahallā pɛ́lā ॥

gagan mɛ thāl rav čā̃d dīpak bane tārikā mā̃ḍal janak motī ॥

tū̀p malānlo pawaṇ čawro kare sagal banrāe phūlā̃t jotī ॥1॥

kɛsī ārtī hoe pȁv khā̃ḍnā terī ārtī ॥

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁੋਹੀ ॥

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ

ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋੁ ਮੋਹਿ ਆਹੀ

ਪਿਆਸਾ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧ ॥

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

anhatā sabad wājāt pèrī ॥1 ॥rahāo ॥

sɛ́s tav nɛn nan nɛn hɛ tohe kɔ sɛ́s mūrt nanā ek tohī ॥

sɛ́s pad bimal nan ek pad gā́d bin sɛ́s tav gā́d iv čalt mohī ॥2॥

sáb mɛ́ jot jot hɛ soe ॥

tis dɛ čānaṇ sáb mɛ́ čānaṇ hoe ॥

gur sākhī jot pargaṭ hoe ॥

jo tis pā̀wɛ so ārtī hoe ॥3॥

har čarṇ kawal makrād lɔ́bit mano andino mohe āhī piāsā ॥

kripā jal dé nānak sārĩg kɔ hoe jā te terɛ nāe wāsā ॥4॥3॥

rāg gɔṛī pūrbī mahallā čɔthā ॥

kām kród nagar bɔ́ pàriā mil sā́dū khãḍal khãḍā he ॥

pūrab likht likhe gur pāiā man har liv mãḍal mãḍā he॥1॥

kar sā́dū ãjulī pun waḍḍā he ॥

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ

ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ

ਹੇ ॥ ੩ ॥

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ

ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥

kar ḍãḍɔt pun waḍḍā he ॥1॥rahāo ॥

sākat har ras sād na jāṇiā tin ãtar hɔmɛ kãḍā he ॥

jio jio čalɛ čúbɛ dukh pāwɛ jamkāl sahɛ sir ḍãḍā he ॥2॥

har jan har har nām smāṇe dukh janam marṇ pàv khãḍā he ॥

abināsī purkh pāiā parmesar bɔ́ sɔ́b khãḍ brámãḍā he ॥3॥

ham grīb maskīn práb tere har rākh rākh waḍ waḍḍā he ॥

jan nānak nām adā̀r ṭek hɛ har nāme hī sukh mãḍā he ॥ 4॥4॥

rāg gɔṛī pūrbī mahallā pãjwā̃ ॥

karo benã́tī suṇo mero mītā sã́t ṭɛhal kī belā ॥

īhā khāṭ čalo har lahā āgɛ basan suhelā ॥1॥

ɔ́d kàṭɛ dins rɛṇāre ॥

man gur mil kāj swāre ॥1॥rahāo ॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥ ੩ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

eho sãsār bikār sãse mɛ́ tario brám giānī ॥

jisɛ jgāe pīāwɛ é ras a'kath kathā tin jānī ॥2॥

jā kɔ āe soī bihā́jo har gur te manɛ baserā ॥

nij kàr mɛhal pāwo sukh sɛ́je bɔ́r na hoego pherā ॥3॥

ãtarjāmī purkh bidā̀te sárdā man kī pūre ॥

nānak dās ihɛ sukh māgɛ mo kɔ kar sãtan kī tū̀re ॥4॥5॥